

GŁOS

KATOLICKI
VOIX CATHOLIQUE

Nr 7/2013 (2489) Rok LIV 17.2.2013

Chrystus Światłem

rozmyślenia na Wielki Post
str. 5

TYGODNIK POLSKI ZA GRANICĄ
HEBDOMADAIRE DE L'EMIGRATION POLONAISE

1,55 €

Fot. Grażyna Jędrzejowska

Orędzie Benedykta XVI na Wielki Post

Myśmy poznali i uwierzyli miłości, jaką Bóg ma ku nam

Drodzy Bracia i Siostry!
Obchody Wielkiego Postu w kontekście Roku Wiary stanowią dla nas cenną sposobność do medytowania nad relacją między wiarą a miłością – między wiarą w Boga, w Boga Jezusa Chrystusa, i miłością, która jest owocem działania Ducha Świętego i prowadzi nas drogą poświęcenia się Bogu i innym ludziom.

1. Wiara, jako odpowiedź na miłość Boga

Już w mojej pierwszej encyklice przedstawiłem parę elementów, pozwalających dostrzec ścisły związek między tymi dwiema cnotami teologicznymi – wiarą i miłością. Wychodząc od fundamentalnego stwierdzenia apostoła Jana: „Myśmy poznali i uwierzyli miłości, jaką Bóg ma ku nam!” (1 J 4, 16), przypominałem, że „u początku bycia chrześcijaninem nie ma decyzji etycznej czy jakiejś wielkiej idei, jest natomiast spotkanie z wydarzeniem, z Osobą, która nadaje życiu nową perspektywę, a tym samym decydujące ukierunkowanie. (...) Ponieważ Bóg pierwszy nas umiłował (por. 1 J 4, 10), miłość nie jest już tylko ‘przykazaniem’, ale odpowiedzią na dar miłości, z jaką Bóg do nas przychodzi” (Deus caritas est, 1). Wiara stanowi owo osobiste przylgnięcie – obejmujące wszystkie nasze władze – do objawienia bezinteresownej i „żarliwej” miłości, jaką Bóg żywi do nas, a która w pełni objawia się w Jezusie Chrystusie. Spotkanie z Bogiem-Miłością, który odwołuje się nie tylko do serca, ale także do umysłu: „Poznanie Boga żyjącego jest drogą wiodącą do miłości, a ‘zgoda’ naszej woli na Jego wolę łączy rozum, wolę i uczucie w ogarniający wszystko akt miłości. Jest to jednak proces, który pozostaje w ciągłym rozwoju; miłość nigdy nie jest ‘skończona’ i spełniona” (tamże, 17). Dlatego wszyscy chrześcijanie, a w szczególności „osoby prowadzące działalność charytatywną”, potrzebują wiary, takiego „spotkania z Bogiem w Chrystu-

Jan Vermeer - Chrystus w domu Marii i Marty

się, które by budziło w nich miłość i otwierało ich serca na drugiego, tak, aby miłość bliźniego nie była już dla nich przykazaniem nałożonym niejako z zewnątrz, ale konsekwencją wynikającą z ich wiary, która działa przez miłość” (tamże, 31a). Chrześcijanin to osoba zdobyta przez miłość Chrystusa, dlatego też przynaglany przez tę miłość – „caritas Christi urget nos” (2 Kor 5, 14) – jest otwarty w głęboki i konkretny sposób na miłość bliźniego (por. tamże, 33). Taka postawa rodzi się przede wszystkim ze świadomości, że jesteśmy kochani przez Pana, że nam przebacza, a nawet służy, Pan, który pochyla się, aby umyć nogi apostołom, i ofiarowuje samego siebie na krzyżu, aby przyciągnąć ludzkość do miłości Bożej.

„Wiara ukazuje nam Boga, który dał swojego Syna za nas, i tym samym budzi w nas zwycięską pewność, że to prawda: Bóg jest miłością! (...) Wiara, która jest świadoma miłości Boga, objawionej w przebitym na krzyżu Sercu Jezusa, ze swej strony pobudza do miłości. Jest ona światłem – w gruncie rzeczy jedynym, – które wciąż na nowo rozprasza mroki ciemnego świata i daje nam odwagę do życia i działania” (tamże, 39). To wszystko pozwala nam zrozumieć, że zasadniczą postawą wyróżniającą chrześcijan jest właśnie „miłość oparta na wierze i przez nią kształtowana” (por. tamże, 7).

2. Miłość, jako życie w wierze

Ciałe życie chrześcijańskie jest odpowiadaniem na miłość Boga. Pierwszą odpowiedzią jest właśnie wiara, jako przyjęcie, pełne zdumienia i wdzięczności, niestychanej inicjatywy Bożej, która nas poprzedza i przynagla. I „tak” wiary wyznacza początek świetlanej historii przyjaźni z Panem, która wypełnia całe nasze życie i nadaje mu sens. Bóg jednak nie zadowala się tym, że przyjmujemy Jego darmową miłość. Nie ogranicza się do miłowania nas, ale chce nas przyciągnąć do siebie, przemienić w sposób tak głęboki, abyśmy mówili za św. Pawłem: „teraz (...) już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus” (Ga 2, 20).

Kiedy pozostawiamy miejsce dla miłości Boga, zostajemy do Niego upodobnieni, stajemy się uczestnikami Jego miłości. Otwarcie się na Jego miłość oznacza, że pozwalamy, aby On w nas żył i nas prowadził do kochania razem z Nim, w Nim i tak jak On; tylko wówczas nasza wiara staje się prawdziwie wiarą, która „działa przez miłość” (Ga 5, 6), a On trwa w nas (por. 1 J 4, 12).

Wiara to poznanie prawdy i przylgnięcie do niej (por. 1 Tm 2, 4); miłość to „poruszanie się” w prawdzie (por. Ef 4, 15). Przez wiarę nawiązuje się przyjaźń z Panem; przez miłość żyje się tą przyjaźnią i ją pielę-

guje (por. J 15, 14 n). Wiara skłania nas do przyjęcia przykazania Pana i Nauczyciela; miłość daje nam błogostawieństwo wprowadzania go w czyn (por. J 13, 13-17). W wierze zostajemy zrodzeni, jako dzieci Boże (por. J 1, 12 n.); miłość sprawia, że w konkretny sposób trwamy w tym synostwie Bożym, przynosząc owoc Ducha Świętego (por. Ga 5, 22). Wiara pozwala nam rozpoznać dary, które dobry i wielkoduszny Bóg nam powierza; miłość sprawia, że owocują (por. Mt 25, 14-30).

3. Nierozzerwalny związek między wiarą a miłością

W świetle tego, co zostało powiedziane, okazuje się jasno, że nie możemy nigdy rozdzielać czy wręcz przeciwstawiać wiary i miłości. Obydwie te cnoty teologiczne są ze sobą ściśle związane, i błędem byłoby upatrywanie między nimi sprzeczności lub „dialektyki”. Z jednej strony bowiem ograniczeniem jest postawa, która kładzie tak silny akcent na pierwszeństwo i decydującą rolę wiary, że nie docenia – i niemal je lekceważy – konkretnych uczynków miłości, sprowadzając ją do ogólnikowego humanitaryzmu. Z drugiej jednak, ograniczeniem jest również utrzymywanie przesadnej wyższości miłości i jej działania, i myślenie, że uczynki zastępują wiarę. Dla zachowania zdrowego życia duchowego trzeba wystrzegać się zarówno fideizmu, jak i moralizującego aktywizmu.

Życie chrześcijańskie to nieustanne wchodzenie na górę spotkania z Bogiem, aby później zejść, niosąc miłość i siłę, które z niego się rodzą, aby służyć naszym braciom i siostram z taką samą miłością jak Bóg. W Piśmie Świętym widzimy, że zapał apostołów do głoszenia Ewangelii, które wzbudza wiarę, jest ściśle związany z miłością troską o to, by służyć ubogim (por. Dz 6, 1-4). W Kościele kontemplacja i działanie, których jakby symbolem są ewangeliczne postaci siostr Marii i Marty, muszą współistnieć i się uzupełniać (por. Łk 10, 38-42). Priorytetem jest zawsze relacja z Bogiem, a prawdziwe ewangeliczne dzielenie się winno być zakorzenione w wierze (por. katecheza podczas audiencji generalnej z 25 kwietnia 2012 r.). Pojawia się, bowiem niekiedy tendencja do ograniczania „miłości bliźniego” do solidarności lub zwykłej pomocy humanitarnej.

ciąg dalszy na str. 9

Telegram z Misją... specjalną

W tym roku nie przypada żaden j.j. okrągły jubileusz. Więc bez żadnego szumu medialnego i za pełnie z marszu przechodzimy do porządku dziennego nad Dniem Polski, j Mi. ji Katolicki, j we Fran. ji, który przypada zawsze, od 177 już lat, 17 lutego. Tymczasem, i w rok za życia jnie polon jny, trzeba, choćy jednym zdaniem w: pomnieć emigracjnym „matolatom” o istnieniu t, j za pełnie unikaln, j i „pe, jaln, j” właśnie, na skale świętowa W: półnoiy Polaków. A starszym dać asun, pt do egzysten, jaln, j niemal chwili r, flek, ji nad własnym porwo- laniem... Lechitów nad Sekwaną, i losami nasz, j, chrześć jańskuj, j cy- wilizacj, ji też. Albowiem, pan, fraz, jąc z lekka św. Augustyna słowa o czasie, uświadomić sobie warto, że to... ny - jak jeden mąż, i żona też oczywiście, jesteśmy Polską Mi. ją Katolicką we Fran. ji. Począwszy od j, j „laikackich” korzeni, a na w: północie wian, y i C, jczyzn, y kończąc! Bo przecież g, yły Was tu, j nie było - w polskuj, j ka, pluy, na polskuj, j Mszy św., koniecznie z polskim duszpasterzem, w katolickim stowarzyszeniu, pod pomnikiem Solidarności, w Waszych polskich świętościach - „Bóg, Honor, C, jczyzna”, i c, platkow, j trać, j, ji, nie było też i nasz, j... Mi. ji, nasz, j polskuj, j, katolickuj, j tożsamości. Być może, że to i z t, j Wasz, j, j: pe- jaln, j tożsamości wśród narodów innych, u, yrasa i mi. ją darwiania tu, na nasz, j... u, ygnac, j, wielki, j emigracj, j, świadectwa i mi. ją prze- trwania... Eur, j, j. Warto od czasu do czasu mieć tego samo- świadomość, przyci, pnąwszy gdzieś w mroku „nasz, j” pan, fii FMK we Fran. ji. PO.

- NIE WIADOMO JAK TU WSZYSTKIM DOGODZIC. JAK JEST ZA MAŁO LEKARZY, SKARŻĄ SIĘ CHOROZY, JAK ZA MAŁO CHORYCH - NARZE- KAJĄ LEKARZE. A JAK ZA DUŻO JEDNYCH I DRUGICH - TO ZNACZY, ŻE OGÓLNIE JEST COŚ NIE TAK...

rys. Leszek Biernacki

W NUMERZE MIĘDZY INNYMI:

- Wyprowadzony na pustynię – str. 4
- Lekarz już czeka! – str. 7
- Czas Postu – str. 8
- Rzecz o upadku – str. 11
- Kapitan według Serca Jezusa – str. 13

Gdzie jest cywilizacja, gdzie jest Zachód?

Jan Engelgard

Po tym, jak polski Sejm odrzucił w pierwszym czytaniu projekt o tzw. „związkach partnerskich” posypały się inwektywy i pogroźki.

Przede wszystkim do ataku ruszyły media w Polsce – piętnując suwerenną decyzję postów i rzucając gromy na „zdradców” z Platformy Obywatelskiej, którzy w liczbie 46 głosowali przeciwko ustawie. Ale odezwała się i prasa zachodnia. Jedną z gazet brytyjskich napisała, że decyzja polskiego parlamentu pokazuje, że Polska jest nadal na Wschodzie.

Sprawa dla wielu ludzi w Polsce wydaje się błaża – o co ten krzyk, o jakieś „związki partnerskie”? To jakaś marginesowa kwestia. Być może to racja, ale nerwowe czy wręcz historyczne reakcje mediów w Polsce, a także pomruki idące z Zachodu, w tym od samej Komisji Europejskiej – pozwalają na sformułowanie tezy, że nie mamy do czynienia z błahostką. Zachód przeżył już, bądź prze-

żywa, triumf tzw. ideologii „gender”, która w opinii wielu chrześcijańskich filozofów i myślicieli jest nową odmianą doktryny komunistycznej. Dale O’Leary – amerykańska specjalistka od ideologii „gender” już siedem lat temu ostrzegata nas na łamach tygodnika „Niedziela”: „Ten ruch filozoficzny [„gender”] wywodzi się od Fryderyka Engelsa i jego analizy powstania rodziny. W 1884 r. Engels pisał: „W historii za pierwszorzędnym antagonizmem należy uznać antagonizm między mężczyzną i kobietą w monogamicznym małżeństwie, a za pierwszorzędnym ucisk – ucisk kobiety przez mężczyznę”. Shulamith Firestone w swej książce The Dialectic of Sex (Dialektyka płci), opublikowanej w 1970 r., modyfikując ideę walki klas, wzywa do „rewolucji klas płciowych” (sex-class revolution): *ciąg dalszy na str. 6*

ZAPRENUMERUJ „GŁOS KATOLICKI”

W prenumeracie będziesz otrzymywał „Głos...” bezpośrednio do domu wcześniej i taniej.

Imię i nazwisko: _____ Rok (56,60 €) Pół roku (30,30 €) Miesiąc (5 €)

Adres: _____ Przyjaciele „Głosu...” (69,60 €) PDF/e-mail (49,90 €)

Telefon: _____ **Zaznacz tutaj jeśli jest to Twoja pierwsza prenumerata i wygraj 2 dodatkowe darmowe miesiące abonamentu!**

Czeki prosimy wystawiać na
Głos Katolicki – Voix Catholique
263 bis, rue St-Honoré, 75001 Paris;

Konto we Francji: CCP 12 777 08 U Paris – Voix Catholique/Głos Katolicki
Prenumerata w Belgii: ks. B. Dejneka – rue Jourdan 80, 1060 Bruxelles – CCP 000-1637856-11
w Niemczech: Głos Katolicki – Commerzbank Hannover – BLZ 250 400 66 – konto n°791177900

LITURGIA SŁOWA

I Niedziela

Wielkiego Postu - Rok C

PIERWSZE CZYTANIE

PWT 26,4-10

Czytanie z *Księgi Powtórzonego Prawa*

„Kaptan weźmie z twoich rąk koszyk i położy go przed oltarzem Pana Boga twego. A ty wówczas wypowiesz te słowa wobec Pana Boga swego: „Ojciec mój, Aramejczyk błądzący, zstąpił do Egiptu, przybył tam w niewielkiej liczbie ludzi i tam się rozrósł w naród ogromny, silny i liczny. Egipcjanie źle się z nami obchodzili, gnębili nas i natoczyli na nas ciężkie roboty przymusowe. Wtedy myśmy wołali do Pana, Boga przodków naszych. Usłyszał Pan nasze wołanie, wejrzał na naszą nędzę, nasz trud i nasze uciemiężenie. Wyprowadził nas Pan z Egiptu mocną ręką i wyciągniętym ramieniem wśród wielkiej grozy, znaków i cudów. Zaprowadził nas na to miejsce i dał nam ten kraj opływający w mleko i miód. Teraz oto przyniosłem pierwociny płodów ziemi, którą dałeś mi, Panie”. Rozłóżysz je przed Panem Bogiem swoim i oddasz pokłon Panu Bogu swemu”.

DRUGIE CZYTANIE

Rz 10,8-13

Czytanie z *Listu św. Pawła Apostoła do Rzymian*

Bracia: Cóż mówi Pismo? „Słowo jest blisko ciebie, na twoich ustach i w sercu twoim”. A jest to słowo wiary, którą głosimy. Jeżeli więc ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych, osiągniesz zbawienie. Bo sercem przyjęta wiara prowadzi do usprawiedliwienia, a wyznawanie jej do zbawienia. Wszak mówi Pismo: „Zaden, kto wierzy w Niego, nie będzie zawstydzony”. Nie ma już różnicy między Żydem a Grekiem.

Jeden jest, bowiem Pan wszystkich. On to rozdziela swe bogactwa wszystkim, którzy Go wzywają. „Albowiem każdy, kto wezwie imienia Pańskiego, będzie zbawiony”.

EWANGELIA

Łk 4,1-13

Słowa Ewangelii wg św. Łukasza

Jezus pełen Ducha Świętego powrócił znad Jordanu i czterdzieści dni przebywał w Duchu na pustyni, gdzie był kuszony przez diabła. Nic w owe dni nie jadł, a po ich upływie poczuł głód. Rzekł Mu wtedy diabeł: „Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz temu kamieniowi, żeby się stał chlebem”. Odpowiedział mu Jezus: „Napisane jest: »Nie samym chlebem żyje człowiek«. Wówczas wyprowadził Go w górę, pokazał Mu w jednej chwili wszystkie królestwa świata i rzekł diabeł do Niego: „Tobie dam potęgę i wspaniałość tego wszystkiego, bo mnie są poddane i mogę je odstąpić, komu chcę. Jeśli więc upadniesz i oddasz mi pokłon, wszystko będzie Twoje”. Lecz Jezus mu odrzekł: „Napisane jest: »Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz«. Zaprowadził Go też do Jerozolimy, postawił na narożniku świątyni i rzekł do Niego: „Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się stąd w dół. Jest, bowiem napisane: »Aniołom swoim rozkaże o Tobie, żeby Cię strzegli«, i »na rękach nosić Cię będą, byś przypadkiem nie uraził swej nogi o kamień«. Lecz Jezus mu odparł: „Powiedziano: »Nie będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego«. Gdy diabeł dokończył całego kuszenia, odstąpił od Niego aż do czasu. □

Wyprowadzony na pustynię

Czterdzieści dni przebywał w Duchu na pustyni... Dzisiaj w Ewangelii Pana Jezusa spotykamy na pustyni. Z czym nam się kojarzy pustynia?

Pustynia to słowo, które kojarzy nam się raczej z pustką, samotnością, odludziem. Pustynia to teren niezamieszkały. Miejsce odosobnione. To miejsce, gdzie czegoś brakuje. Dlaczego dzisiaj – na początku Wielkiego Postu – liturgia wskazuje nam takie czytanie? Z bardzo prostego powodu. Pustynia to nie tylko miejsce geograficzne. Pustynią może być także jakaś przestrzeń w ludzkiej duszy. Wielki Post to okres, który doskonale służy takim duchowym poszukiwaniom, poszukiwaniom w sobie tej duchowej przestrzeni.

A więc zapytajmy: co to za duchowa przestrzeń?

1. Z jednej strony jest to przestrzeń pewnej pustki, pewnego wyciszenia zmysłów. Czytamy o Jezusie: Nic w owe dni nie jadł i nie pił.

Bywa, że obieramy sobie na Wielki Post jakieś postanowienie. Mówimy, że to czas

wyrzeczeń, pokuty, ofiarności. Czas, w którym dobrze by było sobie czegoś jednak odmówić.

Przykłady? Zawsze genialna jest rezygnacja ze stodyczy. Poważniejsza i konkretna – z alkoholu. Wyłączenie telewizora, komputera przed godz. 22. Może skracanie rozmów telefonicznych... A może ustępowanie pierwszeństwa koledze, sąsiadowi, rodzeństwu w korzystaniu z jakiejś rzeczy, do której mamy równe prawo...

2. Ktoś może zapytać: „Czy dzisiaj, gdy tyle mamy urządzeń ułatwiających życie, gdy taki kładzie się nacisk na zaspokajanie każdej ludzkiej potrzeby, ma rację bytu taki sposób życia, w którym czegoś może brakować?” Fioletowy pokutny kolor, brak kwiatów przy oltarzu, – po co to wszystko? „Dajcie spokój z tym umartwieniem – trzeba sobie przecież życie ułatwiać!” Nie, nie!

Taką funkcję pełni Wielki Post. To wcale nie jest utrudnienie. Wielki Post – czas pustyni – ma nam pewne rzeczy ułatwić. Co ma ułatwić?

1. Na pustyni jest łatwiej, prościej, bo na pustyni wszystko widać jak na dłoni: każdą skałę, każdy głaz, każdy kamień... Słowem: każdą przeszkodę – także to, co może nam przeszkadzać w kontakcie z Bogiem.

Dzisiaj Jezusa odnajdujemy na pustyni, gdzie – jak mówi Ewangelia wg św. Łukasza

– żył wśród zwierząt. Jezus wraca do pewnej prostoty życia. Po co to robi?

Właśnie po to: pustynia to nie tylko stan zwykłej pustki, samych wyrzeczeń. Pustynia – Wielki Post – to taki stan duszy, gdzie jest nam łatwiej i prościej zlokalizować przeszkody na duchowej drodze życia.

2. Drodze? Tak, bo pustynia to tylko pewien etap na drodze do Pana Boga. Na pustyni nie wolno się na dłużej zatrzymywać. Jezus tylko czterdzieści dni przebywał na pustyni. Pustynię trzeba przejść. Ona prowadzi do jakiegoś celu. Tzn. wyrzeczenia dla wyrzeczeń, post dla postu – to sytuacja niewłaściwa. (Np. „nie zadzwonię do chorego kolegi, bo już wyczerpałem swój limit rozmów na ten tydzień”). Nie wolno się na pustyni zatrzymywać. Bo z pragnienia można umrzeć.

3. I właśnie. Wyrzeczenia mają oczyścić pole, ułatwić widzenie, ale mają też i drugą funkcję: wzbudzić pragnienie. Wzbudzić pragnienie Boga, bo być może zagubiłem je. Zdać sobie sprawę, gdzie jestem – jak daleko od Boga – i tym bardziej Go pragnąć. Nic w owe dni nie jadł, a po ich upływie poczuł głód. Jak długo już nie jadłem, nie karmiłem się Bogiem? Może by wreszcie pójść do spowiedzi, nie czekając do świąt. Życie modlitewne – naprawdę tego nie pragniemy?

Taka jest pustynna droga Wielkiego Postu. Zapamiętajmy jej 3 aspekty: 1) znaleźć się na pustyni; 2) zlokalizować swoje odniesienie do Boga; 3) znów Go zapragnąć i wpaść Mu w ramiona. □

ks. Rafał Wilkotek

ROZMYŚLANIA NA WIELKI POST

ks. dr hab. Janusz Lekan, prof. KUL

Chrystus Światłem - (Chrzest)

Skarbu wiarę nigdy nie docenimy u ystarczy jaco. Czas Wielkiego Postu to szczególnie łaska, by naszą wiarę docenić i pogłębić. Uczynimy to razem – idąc drogami tu jemnic światła Różańca św., a jednocześnie drogami obecności Chrystusa w sakramentach św.

Chrzest.

Raczej nie pamiętamy tej chwili. Nasi rodzice i chrzestni zanieśli nas do kościoła. Ksiądz polał nam głowę święconą wodą i... Właśnie, i tak zaczęła się **wspaniała przygoda**. Przygoda nowego życia. To tak ważne wydarzenie w naszym życiu, pierwsze spotkanie z Chrystusem, przypomina nam scenę z Ewangelii, kiedy Jezus przywraca wzrok niewidomemu od urodzenia (por. J 9,1-41). Każdy z nas podobny jest do tego niewidomego. A Jezus, światłość świata, przez sakrament chrztu otwiera nasze oczy na świat nadprzyrodzony, świat Boży, który okazuje się być tak bliski. I od tej pory staje się światem naszego życia.

Wkroczyliśmy na Jezusową drogę. Jak bardzo ważne, aby mieć tego świadomość. Konsekwencją jest nasze pragnienie, by przejść Jego śladami. Każdy bez wyjątku jest do tego zaproszony. A iść tą trudną drogą, to przede wszystkim **pozwolić się nią prowadzić**. Czy Jezus obiecał ci, że idąc za Nim będziesz szedł drogą ustana kwiatami? Nie może być uczeń nad Mistrza... Jeśli Mnie prześladowali, to i was prześladować będą... (por. J 15, 20). Jak iść po tej drodze?

Chrystus sam nas prowadzi

Jezus przyjmuje chrzest (Mk 1,9-11), który nie jest ani sakramentem, ani też zwykłym obmyciem. Jest on znakiem początku Jego drogi, życia publicznego. Jezus stanął w kolejce pomiędzy ludźmi grzesznymi, **by służyć**. Stanął tak blisko, abyśmy sobie uświadomili, że będzie tak blisko przy każdym z nas od chwili naszego chrztu. Jak Chrystus – uczyć się miłości służebnej, nie czekać na wyróżnienia. Taki jest najprostszy sposób wkroczenia na drogę Jezusa.

Stanęliśmy na drodze Jezusa, a On przy nas. Tak blisko, aby Go poznać i zaufać Mu. Jak ważne jest **poznanie Chrystusa**, naszego Zbawiciela! Brak poznania nie pozawala nam pełniej wkroczyć na drogę miłości. Więcej, sprawia, że zamiast ufnie iść po tej drodze, jaką On nam wyznacza i którą nas prowadzi, sami chcemy ustalać jej kierunek i wyznaczać Jezusowi na niej miejsce i zadania. Być może chcemy, by Mesjasz był taki, jakiego my pragniemy: spełniał nasze życzenia, zatwierał nasze sprawy dobrze, czyli po naszej myśli. Tymczasem to On ma nas prowadzić, On ma nas wieść tam, gdzie chce!

Bo to nie my zapraszamy Jezusa na naszą drogę, lecz On zaprasza nas na swoją. **Drogę**, która wiedzie do prawdziwej radości – do zmartwychwstania, do **pełni pokoju**. Nigdy o tym nie zapominając będziemy widzieć wyjście z każdej życiowej sytuacji: nawet tej najbardziej zagmatwanej i ciemnej. Jakże ważne mieć wówczas żywe w sercu słowa psalmu: *Choćbym przechodził przez ciemną dolinę, zła się nie ulęknę, bo Ty jesteś ze mną* (Ps 23,4). Nie boję się ciemności, gdy idę z Jezusem. **To nie my Go prowadzimy, ale On nas prowadzi**. Dlatego odważnie chcę dziś po raz kolejny wkroczyć na tę drogę. W tym wyraża się moje zaufanie do Niego.

Dokąd prowadzi nas Jezus? **Do świętości**. Być na drodze Jezusa to odczytać powołanie do świętości jako własne: „Ktoś powiedział kiedyś do Matki Teresy z Kalkuty: – Wszyscy mówią, że matka jest żyjącą świętą. Na co Matka ubogich odpowiedziała: – Jeżeli jestem świętą, to jestem tylko tym, kim każdy chrześcijanin powinien być w swoim życiu”. Przeżywając kolejny raz w naszym życiu czas Wielkiego Postu i rozważając tajemnicę chrztu Jezusa w Jordanie, prosimy o odwagę kroczenia drogą Jezusa, o zgodę na to, co On chce w naszym życiu czynić. □

PARYŻ | Paryska katedra Notre-Dame ma nowe dzwony: jeden 6-tonowy i dziewięć 800-kilowych. Aby je poświęcić, potrzebne dziś były dwie Msze, obie pod przewodnictwem kard. André Vingt-Trois. Po raz pierwszy będzie je można usłyszeć dopiero 23 marca, w Niedzielę Palmową. Z nowymi dzwonami Notre-Dame powraca do przedrewolucyjnej świetności – powiedział ks. Patrick Jacquin, rektor katedry.

KATOWICE | Zakończyły się prace nad **Positio** w procesie beatyfikacyjnym ks. Franciszka Blachnickiego, założyciela **Ruchu Światło-Życie**. Jak poinformował metropolita katowicki, dokument będący obszerną syntezą materiałów zebranych pod-

czas procesu beatyfikacyjnego zostanie wkrótce wydrukowany i przekazany do watykańskiej Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych. Liczy ona ponad 900 stron.

JASNA GÓRA | „Parlamentarzyści powinni służyć prawdzie poprzez stawianie niepokojących pytań o życie społeczne i czło-wieka” – mówił 2 lutego abp Wacław Depo, podczas konferencji, w sali różańcowej, do blisko 50 parlamentarzystów polskich, którzy przybyli na tradycyjną 24. pielgrzymkę na Jasną Górę. W okresie PRL-u parlamentarzyści polscy, oficjalnie nie pielgrzymowali na Jasną Górę. Jedynie niewielka grupa postów w konspiracji przy-bywała do sanktuarium jasnogórskiego. □

Pielgrzymka do Ziemi Świętej w Roku Wiary: 12 - 23 kwietnia 2013

Opowiadać na apel Cjca Świętego Benedykta XVI, Polska Mi. ja Katolicka organizuje Pielgrzymkę do Ziemi Świętej.

Sięgamy do samych korzeni naszej Wiary, kiedy stajemy w miejscach, gdzie Pan Jezus się narodził, gdzie żył, gdzie nauczał, gdzie umarł i gdzie zmartwychwstał! Betlejem, Jerozolima, Jerycho, Nazaret, Kana, Genezaret, Kafarnaum, Góra Tabor i Góra Karmel. **Koszt pielgrzymki** 1375 € (obejmuje: przelot, transfery, hotele, trzy posiłki dziennie, wstępny i ubezpieczenie).

Jako, że liczba miejsc jest ograniczona, udział w Pielgrzymce zależy od kolejności zgłoszeń. Zapisy w Polskiej Misji Katolickiej: 263 bis, rue St-Honoré, 75001 Paris; tel. 01 55 35 32 37 (podając dane osobowe: nr paszportu, adres, telefon, e-mail i wpłacając kwotę 500 € – czek wystawiamy na „Aumonerie Polonaise” z dopiskiem: „Ziemia Święta 2013”). □

Gdzie jest cywilizacja, gdzie jest Zachód?

ciąg dalszy ze str. 3

„Aby wyeliminować klasy płciowe, klasa podrzędna (kobiety) musi się zbuntować i przejąć kontrolę nad reprodukcją... To oznacza, że celem rewolucji feministycznej jest nie tylko usunięcie przywilejów mężczyzn, co było celem ruchu feministycznego, lecz wyeliminowanie różnicy między płciami; różnice płciowe nie będą już więcej miały żadnego znaczenia”.

To jest istota tej ideologii, która podjęta ofensywę po klęsce oficjalnego komunizmu w państwach bloku wschodniego. Paradoks historii polega na tym, że w państwach tzw. realnego socjalizmu tego typu fanaberie ideologiczne forsowane przez tzw. Nową Lewicę – były uznawane za groźne. Homoseksualizm był zakazany i karany, pornografia zakazana, o „związkach partnerskich” nie wspominając. Państwa bloku wschodniego jawią się dzisiaj jako ostoja purytanizmu i tradycyjnej moralności. I dopiero ich upadek otworzył przed Nową Lewicą możliwości realizacji swoich celów. Już padły pod jej naporem Czechy i częściowo Węgry, ale inne państwa opierają się nadal i mówią „nie” (Polska, kraje bałtyckie, Słowacja, Rumunia

i Bułgaria). Rosja zaś wprowadza oficjalny zakaz propagowania homoseksualizmu, z zakazem organizowania tzw. „parad miłości” włącznie. Wschód staje na gruncie chrześcijańskim, a Zachód na gruncie nihilizmu. Z tego punktu widzenia brytyjska gazeta atakująca Polskę za to, że jest nadal na Wschodzie – ma rację.

Włoski publicysta chrześcijański Roberto de Mattei wezwał niedawno, w wywiadzie dla „Rzeczypospolitej”, do czynnego przeciwstawienia się ideologii „gender”. Powiedział: „To ideologie, które utrzymują, że nie istnieje obiektywna natura ludzka, tak samo ważna dla wszystkich ludzi w każdym czasie i każdej epoce. Mam na myśli przede wszystkim ideologię gender, zgodnie z którą bycie mężczyzną lub kobietą nie wynika z prawa naturalnego i nie jest faktem niezmiennym. Jest raczej wynikiem historycznych wyborów. Zgodnie z tą ideologią natura ludzka jest zmienna – mężczyzna może stać się kobietą i na odwrót. Ludzie przyswajają role krótkotrwałe i prowizoryczne. Według mnie tej szkodliwej ideologii należy się z całą mocą przeciwstawić, prezentując odmienny punkt

Z KRAJU

- Wizytę w Polsce składa w lutym premier Litwy. Tematem rozmów ma być przede wszystkim polepszenie relacji wzajemnych.
- Eksperti komisji Jerzego Millera nie wzięli udziału w debacie eksperckiej nt. katastrofy smoleńskiej, która odbyła się na Uniwersytecie Kard. Stefana Wyszyńskiego w Warszawie.
- Komisja Europejska zamroziła 3,5 mld euro na polskie drogi. Po wizycie w Brukseli min. Nowak twierdzi, że pieniądze będą niedługo odblokowane. Poszło o nieprawdopodobności i „znowę cenową” przy przetargach na budowę autostrad.
- PSL i PJN (Polska Jest Najważniejsza) ogłosiły współpracę i powstanie wspólnego zespołu programowego. Jedni twierdzą że Piechociński buduje centrum, inni, że szuka poparcia miejskiego elektoratu na wybory do parlamentu europejskiego.
- Zaledwie kilkudziesięciu posłów i senatorów zgromadziła na Jasnej Górze 24. Pielgrzymka Parlamentarzystów. Większość z nich stanowili zresztą politycy PiS. Reszcie zajmującej się „związkami partnerskimi” obecnie nie wypada?
- Klub Ruchu Palikota zdecydował, że transseksualista Grodzka będzie kandydatką na funkcję wicemarszałka Sejmu. PiS wypomina, że jedyną zastugą Grodzkiej na Wiejskiej jest dotąd tylko to, że zrobiła sobie operację zmiany płci... PO pomysł popiera i przeciw tej kandydaturze nic nie ma, choć jest to wyraźna próba ośmieszenia parlamentu RP. PSL groził, że zamiast Grodzkiej poprze Ludwika Dorna.
- Kandydatka Ruchu Palikota na wicemarszałka Sejmu Grodzka, przekonywała, że związki homoseksualne korzystnie wpływają na... wychowanie dzieci. Uważa także, że nie ma różnic płci, bo są one wielostopniowe.
- Klub Solidarnej Polski rekomenduje Ludwika Dorna na stanowisko wicemarszałka Sejmu jako

kontrkandydata Grodzkiej.

- W sondażach PiS wyprzedziło PO. Wiceszef Platformy Schetyna ocenił, że sondażowa przewaga PiS nad PO to wynik sprawy fotoradarów, a nie głosowania w Sejmie w sprawie projektów o związkach partnerskich. Wg Homo Homini PiS cieszy się poparciem 30%, PO – 29%, SLD – 13%, PSL i „Palikociarze” mają po 7%.
- Kolejna ekshumacja ofiary Smoleńska? Prokuratura poprosiła o spotkanie w tej sprawie Andrzeja Melaka, brata tragicznie zmarłego w katastrofie smoleńskiej Stefana, szefa Komitetu Katyńskiego.
- 72 nagrobki zostały poważnie uszkodzone na cmentarzu parafialnym w Katowicach-Szopienicach. Była to jedna z największych profanacji cmentarza w Polsce.
- Ponad milion widzów obejrzało w TV Puls film „Anatomia upadku” Anity Gargas, co dla tej stacji było rekordem oglądalności.
- Europejski Trybunał Praw Człowieka odtajnił rozpoznawanie skargi Abd al-Rahima al-Nashiriego, Saudyjczyka który miał być więziony w domniemanym więzieniu CIA w Polsce. Według MSZ decyzja ta jest zaskakująca i współpraca z Trybunałem będzie w tej sprawie i tak ograniczona.
- Niemal osobisty więzień Tuska, szef kibiców warszawskiej Legii, wyszedł po wielu miesiącach z aresztu, po wpłaceniu 80 tys.(!) zł kaucji. Dla porównania sprawcy śmiertelnego pobicia człowieka dostali niedawno kaucję w wysokości... 30 tys.
- Tolerancja tylko „jedno ma imię” i obowiązuje w jedną stronę? Czarnoskóry poseł Platformy Obywatelskiej Godson poinformował, że po głosowaniu w sprawie związków partnerskich otrzymał wiele rasistowskich listów. Nazwano go m.in. „Czarnuchem”.
- Bezrobocie w lutym szybuje w okolice 14,5%.

Płacimy za hamującą gospodarkę oraz wyższe podatki.

- MSWiA wyznaczyło do likwidacji Karpacki Oddział Straży Granicznej w Nowym Sączu. Niby reforma, ale w rozbudowę i modernizację tego oddziału w ciągu ostatnich kilku lat wpompowano ponad 40 mln zł publicznych pieniędzy.
- Z ankiety CBOS wynika, że do narodów najbardziej lubianych przez Polaków należą Czesi (51% sympatii). Po Czechach najbardziej lubimy Słowaków (48%), Anglików (47%), Włochów (46%) i Hiszpanów (45%). Najmniej lubiani są Romowie (52% niechęci) i Rumuni (41%). 30% Polaków nie lubi Rosjan, 35% – Turków, 34% Żydów, a 33% Palestyńczyków. Ciekawy jest stosunek do Amerykanów, do których sympatię deklaruje 43%, ale zarazem niechęć aż 21%.
- Akcja wysyłania listów do premiera Tuska, który określił się jako zwolennik legalizacji związków partnerskich, w ciągu kilku dni przyniosła efekt w postaci ponad 26 tysięcy protestów.
- Referendum w sprawie likwidacji Straży Miejskiej w Pszczynie na Śląsku okazało się nieważne, ponieważ frekwencja nie przekroczyła wymaganych 30% uprawnionych. Znaczna większość (94%) głosowała jednak za likwidacją. Inicjatorem takich referendów jest Kongres Nowej Prawicy.
- Polacy w USA nie kryją oburzenia. Chodzi o to, że nie byli informowani o trwających od 2008 r. negocjacjach polskiego Ministerstwa Finansów ze stroną amerykańską w sprawie nowej umowy o „unikaniu podwójnego opodatkowania”. Umowa dotyczy Polaków z USA i nie ma gwarancji, że usunie ona wszystkie niekorzystne rozwiązania z poprzedniej umowy, ratyfikowanej jeszcze za czasów Gierka. Najwięcej emocji budzi kwestia opodatkowania emerytur dla powracających do Polski reemigrantów. □

widzenia, odmienne zasady, wartości i inną wizję człowieka”.

Do czynnej reakcji wzywa także Kościół katolicki. „Wszędzie tam, gdzie zalegalizowano związki partnerskie i gejowskie, kolejnym krokiem była zmiana prawa rodzinnego i narzucanie modelu tzw. «nowej rodziny» oraz zupełne pominięcie zasad wynikających z prawa naturalnego. To jest właśnie nowe oblicze kolonizacji dokonywanej z coraz większą siłą przez Europę” – podkreśla abp. Ciampaolo Crepaldi. Ta kolonizacja ideologiczna jest realizowana przy pomocy coraz brutalniejszych środków, z groźbami włącznie. Bo jak nazwać upomnienie Komisji Europejskiej pod adresem Polski, że do tej pory nie ma regulacji prawnych w sprawie „in vitro”? Ponośząca klęskę za klęską Unia Europejska, nie potrafiąca wyjść z głębokiego kryzysu ekonomicznego i strukturalnego – serwuje nam jako remedium ideologie „nowego wspaniałego świata” wymyślonego w lewackich campusach w USA i Europie Zachodniej. Czy jej brudne fale rozbiją się o mury Wschodu? Oby. □

Jan Engelgard

Lekarz już czeka!

„Obywatelom, niezależnie od ich sytuacji materialnej, władze publiczne zapewnią im równy dostęp do świadczeń opieki zdrowotnej finansowanej” – iyle Konstytucja RP. A jak to wygląda w rzeczywistości?

Jest jak za komunę i peerelu, gdy dla „waczy” – dygnitarzy partyjnych, ubeków i „pani z ministerstwa” były lepsze szpitale, sprzęt, porodówki. Okazuje się, że obecni ludzie władzy i rządowe urzędaszy nie muszą czekać w upokarzających kolejkach do lekarza.

Uprzywilejowani pacjenci w ministerialnych, eleganckich przychodniach mogą liczyć na wizytę u pana doktora w każdej chwili. Jak informuje ostatni numer „Faktu”, ich dziennikarka sprawdziła to wydzwanając po ministerialnych lecznicach. I co się okazało?

Dla „pani z ministerstwa”, za którą się podała, umówienie wizyty od ręki to żaden problem. Wizyta? Choćby jutro! Tak „panią z ministerstwa” zapisano do stomatologa w przychodni resortu spraw zagranicznych (MSZ). Jeszcze lepiej było w poradni Mini-

sterstwa Spraw Wewnętrznych (MSW), np. w... Kielcach. Tu dla pracownika resortu wizytę u okulisty umówiono tego samego dnia!

A reszta Polaków? Na stomatologa czy okulistę finansowanego przez Narodowy Fundusz Zdrowia czekać można dwa lata! Na dziecięcęgo kardiologa – też. Chory na serce, na „wizytę w nagłym trybie” poczeka miesiąc! Podobnie długo czeka się na zabieg wszczepienia stawu biodrowego.

Minister zdrowia Artukowicz obejmując stanowisko zapowiadał, że zmniejszenie kolejek do lekarzy to jego priorytet. Na razie nie widać, by cokolwiek z tym zrobił.

Średni czas oczekiwania na wizytę u lekarza specjalisty w publicznej służbie zdrowia w Polsce: - Wrocław – kardiolog – 370 dni; - Warszawa – kardiolog dziecięcy – 501 dni; - Kościan – ortopeda – 913 dni (endoproteza stawu biodrowego); - Kluczewo – stomatolog – 900 dni; - Zgierz – okulista – 350 dni; - Plichowice – ginekolog – 1031 dni; - Koszalin – ginekolog – 198 dni!

Jak długo jeszcze Polacy będą pozwalać pomiać sobą, przez wybrane przez siebie władze? □

ZE ŚWIATA

- W czasie 49. Konferencji Bezpieczeństwa w Monachium wiceprezydent USA Biden zadeklarował, że „Europa pozostanie głównym sojusznikiem Stanów Zjednoczonych”. Wiarygodność Bidena wydaje się niewielka. W czasie Konferencji pomylił m.in. Portugalię z Polską. W spotkaniu brało udział 90 delegacji, w tym 70 ministrów obrony. Ciekawe jest tu stanowisko Niemiec, w imieniu których minister spraw zagranicznych Westerwelle podkreślił, że jego kraj „opowiada się za zapewnieniem bezpieczeństwa na świecie razem z Rosją”. Sekretarz generalny NATO Rasmussen przestrzegł europejskie kraje sojuszu przed „drastycznym ograniczeniem wydatków” na obronność. Jak podkreślił, udział USA w wydatkach NATO wzrósł w minionych dziesięciu latach z 63 do 72%.
- Po ostrych debatach i protestach społecznych, francuski parlament przyjął najważniejszy artykuł budzącej kontrowersje ustawy dopuszczającej związki małżeńskie między osobami tej samej płci.
- W Czeskim Cieszynie narasta antypolska histeria. Policja przesłuchuje polskich działaczy, a do urzędów trafiają donosy na Polaków. Powodem jest zniszczenie pomnika czeskiego gen. Śnejdárka. Dla Czechów jest to bohater, który w 1919 r. „odbił Polakom część Śląska Cieszyńskiego”. Dla Polaków jest to zbrodniarz wojenny, którego żołnierze strzelali do cywilów i mordowali polskich jeńców wojennych (pochowani są na cmentarzu w Stonawie).
- Dotacje dla polskiej mniejszości na Słowacji zostaną w tym roku obcięte o połowę, do 40 tys. €. Propozycję przegłosowała, wbrew protestom Polaków, tamtejsza Rada ds. Mniejszości Narodowych.
- Rosja celebrowała pamięć o 70-leciu bitwy o Stalingrad. Wołgograd powrócił do tej nazwy na jeden dzień, a w autobusach zostały rozlepione portrety Stalina. Wielkomocarstwowe przemówienie wygłosił też Putin. Putin wezwał Rosjan do

stanowczego zwalczania „prób wypaczenia wydarzeń II wojny światowej i przekreślenia bohaterstwa radzieckich żołnierzy”.

- Siły specjalne rosyjskiej policji OMON rozproszyły opozycjonistów, którzy próbowali zorganizować w centrum Moskwy manifestację w obronie prawa do zgromadzeń. Zatrzymano kilkanaście osób.
- Represje wobec społeczeństwa, prowadzone przez rosyjskie władze w 2012 r., były najpoważniejsze od upadku ZSRR 21 lat temu. Tak ocenia sytuację w Rosji organizacja Human Rights Watch.
- Prezydent Łukaszenko oświadczył, że system ochrony granicy państwowej Białorusi wymaga „szczególnej analizy” w warunkach prowadzonej przez Zachód polityki sankcji oraz granicznych prowokacji.
- Demonstranci protestujący przeciw prezydentowi Egiptu Mursiemu obrzucili koktajlami Mołotowa teren pałacu prezydenckiego.
- Rząd iracki wypuścił na wolność 3000 więźniów. Decyzja ta ma uspokoić antyrządowe protesty.
- Zamachowcy przebrani w mundury policyjne zaatakowali kwaterę główną policji w Kirkuku na północy Iraku. Zginęło ok. 30 osób.
- Pakistańscy talibowie zaatakowali posterunek armii w północno zachodnim Pakistanie zabijając 23 osoby. Zginęło też 12 napastników.
- Prezydent Iranu Ahmadineżad oficjalnie zaprezentował najnowszy myśliwiec produkcji irańskiej. Prezentacja odbyła się w ramach obchodów 34. rocznicy rewolucji islamskiej. Skonstruowany przez irańskich inżynierów samolot nosi nazwę Qaher-313 (Zdobycyca) i ma być „niewidzialny dla radarów”.
- Policja aresztowała byłego prokuratora Teheranu Mortazawiego, który uchodzi za bliskiego współpracownika prezydenta Ahmadineżada.
- Lewacka organizacja Rewolucyjny Front-Partia Wyzwolenia Ludu (DHKP-C) przyznała się do

dokonania samobójczego zamachu przed ambasadą USA w Ankarze, w którym zginęły dwie osoby.

- Prezydent Nigru Issoufou potwierdził, że francuskie siły specjalne chronią w jego kraju kopalnie uranu.
- Niemiecki Bundestag przedłużył do końca lutego 2014 r. rok zgodę na udział Bundeswehry w Międzynarodowych Siłach Wspierania Bezpieczeństwa (ISAF) w Afganistanie.
- Premier Japonii Abe zapowiedział w parlamencie, że będzie dążył do zmiany konstytucji japońskiej, tak aby kraj mógł uczestniczyć w „zbiorowej samoobronie”, czyli np. przjąć z pomocą militarną sojusznikowi, który został zaatakowany.
- USA i Korea Płd. odbyły wspólne manewry morskie mające odstraszyć Koreę Płn. Ćwiczenia u wschodnich wybrzeży kraju obejmowały m.in. obronę antyrakietową i zwalczanie okrętów podwodnych.
- Na Kubie odbyły się „wybory do parlamentu”, który ponownie wybierze na urząd prezydenta, czyli przewodniczącego Rady Państwa, 81-letniego Raula Castro. „Wybory” były też okazją do publicznego pokazania Fidela Castro.
- W ciągu kilku dni w Kolumbii zginęło dwóch kapitanów. Ks. Luis Alfredo Suárez Salazar zginął od serii z broni maszynowej, kiedy wychodził z kościoła po odprawieniu Mszy św.
- Niemcy cieszą się wśród imigrantów największą popularnością ze wszystkich krajów europejskich. W 2011 roku przyjechało do nich z zagranicy blisko milion osób, w tym 173 tys. Polaków.
- Nowy abp Canterbury Welby obejmując oficjalnie urząd podtrzymał swoją wcześniejszą krytykę planów brytyjskiego rządu, by zrównać w prawach małżeństwa hetero- i homoseksualne.
- Holenderscy założyciele Kliniki Dobrowolnej Śmierci stworzyli mobilne zespoły, które uśmiercą klienta nawet w jego domu. Eutanazja „na telefon”? □

Czas Postu

O. prof. dr hab. Andrzej Derdziuk OFM Cap

Łacińskie słowo na oznaczenie postu (ieiunium), oznacza wstrzymanie się od pokarmów i napojów. Wstrzymanie się od :pożywiania, może mieć charakter częściowy lub całkowity. Post jest jedną z praktyk religijnych, znanych w różnych religiach, przez którą, w zewnętrznym znaku powstrzymania się od :pożywiania pokarmu, wyraża się wewnętrzna postawa człowieka wobec Boga.

W Starym Testamencie post był znakiem pokuty i smutku, oznaczał gotowość do nawrócenia i przyjęcia słowa Bożego. Izraelici pościli w intencji uproszenia pomocy Bożej zachowując postawę uniżenia i pokory, które wskazywały na uznanie zależności od Boga. Prorocy zwracali uwagę na konieczność integralnej postawy postu, w której człowiek jednoczy się z Bogiem przez upodobnianie swych czynów do miłosiernego działania Boga (por. Iz 58,4-7).

Pan Jezus piętnował faryzeuszów, którzy praktykowali post na pokaz, pragnąc w ten sposób zyskać uznanie u ludzi. W praktyce postu faryzeuszów brakowało postawy zależności od Boga i uniżenia przed Jego majestatem. Faryzeusze przekonani o swojej świętości, odmawiając sobie pokarmu, uważali swe czyny za zasługujące na osiągnięcie zbawienia. Zamiast wyrażania zależności od Boga, post faryzejski, demonstrował duchową moc człowieka przekonanego o swej wystarczalności. Zewnętrzny i legalistyczny sposób podchodzenia do postu czynił, w przekonaniu faryzeuszów, niepotrzebnym dzieło odkupienia dokonane przez Chrystusa i przyjmowane w wierze.

Post może mieć różne formy w zależności od zakresu powstrzymywania się od pokarmów i rodzaju podejmowanych praktyk pokutnych. Obok postu ścisłego polegającego na spożywaniu dziennie jednego posiłku do syta i dwóch mniejszych, istnieje też praktyka wstrzemięźliwości polegająca na odmawianiu sobie pokarmów mięsnych lub też powstrzymywaniu się od jedzenia słodkiego. Obecnie

rozpowszechnia się praktyka postu w postaci odmawiania sobie oglądania telewizji lub też wyrzekania się innych przyjemności.

Motywy postu jest wynagrodzenie Bogu za grzechy, wyrażenie Mu czci i dowodu miłości oraz łączenie się w cierpieniu z Chrystusem. Post ma też znaczenie w umacnianiu ducha przeciwko pokusom cielesności. Post w ścisłym sensie w rozumieniu chrześcijańskim jest odmawianiem sobie pokarmu lub napoju, która to praktyka pozwala odkryć, że człowiek nie jest istotą samowystarczalną. Czasowe pozbawianie się pożywienia prowadzi do stwierdzenia, że człowiek bez pokarmu słabnie, bowiem potrzebuje dostarczania energii z zewnątrz. Wskazuje to na ograniczoną stworzenia i uzależnienie człowieka od kogoś innego. Powstrzymanie się od pokarmu, z motywu religijnego, odnosi człowieka do Boga, który daje siłę i przez udzielanie łaski pozwala na czynienie dobra. Post zatem nie jest praktyką wskazującą na duchową moc człowieka, ale przede wszystkim wskazuje przyrodzoną słabość istoty ludzkiej, która może poprawnie funkcjonować jedynie dzięki życiodajnej łasce Boga.

Innym wymiarem postu jest jego pokutny charakter, wskazując na konieczność toczenia duchowej walki, w postaci poddawania swego ciała duchowi. Zdolność odmówienia sobie czegoś, co jest przyjemne, jest formą ascezy pomagającej w panowaniu nad samym sobą. Post, jako element pracy nad sobą pozwala na odkrycie konieczności dokonywania wyboru, w ramach którego przylgnięcie do jednych rzeczy zakłada niemożność osiągnięcia innych. Poddanie się dyktatowi ciała uniemożliwia realizowanie powołania do miłości ofiarnej umiejscowionej w służeniu innym. Wyrzekanie się pokarmu lub innej rzeczy przyjemnej dla człowieka jest udziałem w Misterium Paschalnym i wyrazem zjednoczenia z Chrystusem cierpiącym na krzyżu.

Post jest też znakiem czynienia pokuty, przez którą chrześcijanin nakłada sobie umartwienia i okazuje postuszeństwo Kościołowi. Wprowadzenie okresów postu łączy się z dążeniem do głębszego przeżywania więzi z Chrystusem, który praktykował post i wzywał do tego swych uczniów po Jego odejściu (Mk 2,20). Praktyka postu jest wyrazem więzi z Chrystusem cierpiącym. W pierwotnym Kościele podejmowano post przed podjęciem ważnych decyzji (Dz 13,2). Zgodnie postanowieniami Kodeksu Prawa Kanonicznego (kan. 1251-1252) wierzący, którzy ukończyli cztertnasty rok życia zobowiązani są do wstrzemięźliwości we wszystkie piątki całego roku, chyba, że w tym dniu wypada jakaś uroczystość. Wstrzemięźliwość i post ilościowy obowiązują w Środę Popielcową oraz w Wielki Piątek. Istnieje też nakaz godzinowego postu przed przyjęciem Komunii św. (KKK 1387). Prawem o poście są związane osoby pełnoletnie, aż do rozpoczęcia sześćdziesiątego roku życia. Od obowiązku wstrzemięźliwości od jedzenia mięsa można uzyskać dispensę. Dla swoich parafian może jej udzielić proboszcz, biskup ma taką władzę w odniesieniu do swych diecezjan. Konferencja Episkopatu może wydać rozporządzenia dotyczące praktyki postu w danym kraju. W Polsce wprowadzono możliwość zamiiany postu, na inne uczynki pokutne, o ile ktoś stołując się w zakładach zbiorowego żywienia, nie ma możliwości zachowania wstrzemięźliwości. Zwolnieni od postu są poważnie chorzy oraz ci, którzy nie mają fizycznych możliwości jego zachowania. □

Bibliografia:

S. Olejnik. Dar. Wezwanie. Odpowiedź. Teologia moralna. T. 4. Podstawowe ukierunkowanie życia chrześcijańskiego. Warszawa: ATK 1989 s. 219-223.
M. Mokrzycki. Kościół w oczyszczeniu. Warszawa 1986.
R. Girard. Post. W: Słownik teologii biblijnej. Red. X. Leon-Dufour. Tłum. K. Romaniuk. Poznań 1994 s. 730-732.

A. Grün. Post – modlitwą ciała i duszy. Tłum. Benedyktyni tyńceccy. W. Żyzak. Post. W: Leksykon duchowości katolickiej. Red. M. Chmielewski. Lublin-Kraków 2002 s. 683.
A. Augruso. Post. W: Encyklopedia chrześcijaństwa. Historia i współczesność. 2000 lat nadziei. Red. G. Ambrosio. Kielce 2000 s. 582-583.
M. J. Clancy. Fast and abstinence. W: New Catholic Encyclopedia. Washington 1967 t. 5 s. 847-850.

Myśmy poznali i uwierzyli miłości...*ciąg dalszy ze str. 2*

Trzeba natomiast pamiętać, że największym dziełem miłości jest właśnie ewangelizacja, czyli „postuga Słowa”. Nie ma bardziej dobroczynnego, a zatem bardziej miłosiernego działania na rzecz bliźniego niż tamanie chleba Słowa Bożego, dzielenie się z nim Dobrą Nowiną Ewangelii, wprowadzanie go w relację z Bogiem: ewangelizacja jest największą i pełną promocją osoby ludzkiej. Jak pisze sługa Boży Papież Paweł VI w encyklice *Populorum progressio*, właśnie głoszenie Chrystusa jest pierwszym i zasadniczym czynnikiem rozwoju (por. n. 16). To pierwotna prawda o miłości Boga do nas, którą się żyje i głosi, otwiera nasze życie na przyjęcie tej miłości i umożliwia integralny rozwój ludzkości i każdego człowieka (por. enc. *Caritas in veritate*, 8).

W istocie wszystko bierze początek z Miłości i zmierza do Miłości. Darmową miłość Boga poznaliśmy za pośrednictwem przestania Ewangelii. Jeżeli przyjmujemy ją z wiarą, zyskujemy ten pierwszy i niezbędny kontakt z boskością, który może „rozkochać nas w Miłości”, abyśmy później trwali i wzrastali w tej Miłości, i z radością przekazywali ją innym.

Odnośnie do relacji między wiarą a uczynkami miłości, słowa z Listu św. Pawła do Efezjan chyba najlepiej wyrażają ich wzajemne powiązanie: „Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. A to pochodzi nie od was, lecz jest darem Boga: nie z uczynków, aby się nikt nie chlubił. Jesteśmy bowiem Jego dziełem, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych czynów, które Bóg (...) przygotował, abyśmy je pełnili” (2, 8-10). Widać z tego, że cała inicjatywa zbawcza pochodzi od Boga, od Jego łaski, od Jego przebaczenia przyjętego w wierze; ale ta inicjatywa bynajmniej nie ogranicza naszej wolności i naszej odpowiedzialności, lecz sprawia, że zyskują autentyczność i ukierunkowanie na dzieła miłosierdzia. Te ostatnie nie są owocem głównie wysiłku człowieka i powodem do chluby, ale rodzą się z samej wiary, wypływają z łaski, którą Bóg daje w obfitości. Wiara bez uczynków jest jak drzewo bez owoców: te dwie cnoty wynikają z siebie nawzajem. Wielki Post zachęca nas właśnie, poprzez tradycyjne wskazania odnośnie do życia chrześcijańskiego, abyśmy umacniali wiarę przez uważniejsze i dłuższe słuchanie Słowa Bożego oraz udział w sakramentach, a zarazem, byśmy wzrastali w miłości, w miłości do Boga i do bliźniego, także poprzez konkretne zalecenia postu, pokuty i jałmużny.

4. Pierwszeństwo wiary, prymat miłości

Jak każdy dar Boży, wiara i miłość doprowadzają na nowo do działania jednego i tego samego Ducha Świętego (por. 1 Kor 13), tego Ducha, który w nas woła: „Abba, Ojcie!” (Ga 4, 6), i który każe nam mówić: „Panem jest Jezus!” (1 Kor 12, 3), i „Maranatha!” (1 Kor 16, 22; Ap 22, 20).

Wiara, będąca darem i odpowiedzią, pozwala nam poznać prawdę Chrystusa, jako Miłości wcielonej i ukrzyżowanej, pełne i doskonałe przyłgnięcie do woli Ojca i nieskończone miłosierdzie Boże w stosunku do bliźniego; wiara zaszczerpa w sercu i w umyśle mocne przekonanie, że właśnie ta Miłość jest jedyną rzeczywistością, która odnosi zwycięstwo nad złem i nad śmiercią. Wiara wzywa nas do patrzenia w przyszłość z cnotą nadziei, w ufny oczekiwaniu, aż zwycięstwo miłości Chrystusa osiągnie swoją pełnię. Miłość bliźniego ze swej strony wprowadza nas w miłość Bożą, objawioną w Chrystusie, sprawia, że w sposób osobisty i egzystencjalny włączamy się w całkowite i bezwarunkowe oddanie się Jezusa Ojcu i braciom. Duch Święty, wlewając w nas miłość, czyni nas uczestnikami oddania samego Jezusa: synowskiego oddania Ojcu i braterskiego każdemu człowiekowi (por. Rz 5, 5).

Relacja między tymi dwiema cnotami jest analogiczna do tej, jaka zachodzi między dwoma fundamentalnymi sakramentami Kościoła – chrztem i Eucharystią. Chrzest (sacramentum fidei) poprzedza Eucharystię (sacramentum caritatis), ale jest na nią, która stanowi pełnię drogi chrześcijańskiej, ukierunkowany. W analogiczny sposób wiara poprzedza miłość, ale okazuje się autentyczna tylko wtedy, gdy miłość jest jej uwieńczeniem. Wszystko bierze początek w pokornym przyjęciu wiary („dowiedzenia się, że jesteśmy kochani przez Boga”), ale punktem dojścia musi być prawda miłości („umiejętność kochania Boga i bliźniego”), która pozostaje na zawsze, jako pełnia wszystkich cnot (por. 1 Kor 13, 13).

Drodzy bracia i siostry, w tym okresie Wielkiego Postu, w którym przygotowujemy się do obchodów wydarzenia krzyża i zmartwychwstania, przez które Miłość Boża odkupiła świat i oświeciła historię, życzę wam wszystkim, abyście przeżywali ten cenny czas, ożywiając wiarę w Jezusa Chrystusa, aby wejść w krąg Jego miłości do Ojca i do każdego brata i siostry, których spotykamy w naszym życiu. Zanoszę w tej intencji modlitwę do Boga, prosząc o błogosławieństwo Pana dla każdego z was i dla każdej wspólnoty! □

Benedykt XVI

Bogaci Niemcy

Wartość majątku Niemców, skupionego w rękach prywatnych, osiągnęła rekordową wysokość. To m.in. konsekwencja gietdowej hossy w 2012 roku.

W trzecim kwartale 2012 roku wartość prywatnych aktywów przekroczyła rekordową kwotę 4,87 bln euro. To o 64 mld euro (1,3 proc.) więcej niż w poprzedzającym kwartale – podał Bundesbank. W porównaniu z 2011 rokiem wartość aktywów wzrosła o pięć procent.

Najbardziej intratną metodą pomnożenia majątku były w 2012 roku inwestycje w papiery wartościowe – tylko w jednym, 3. kwartale 2012 roku, prywatnym inwestorom udało się w 2012 osiągnąć na rynkach kapitałowych zyski o wartości 33 mld euro w porównaniu z poprzedzającym kwartałem. Ryzyko poptaca.

Zysk ten mógł być jeszcze większy, jednak z powodu kryzysu w strefie euro wielu inwestorów wycofało się z obciążonych ryzykiem inwestycji w akcje. Zwrócili się ku gorzej oprocentowanym formom inwestycji, w których zysk był jednak gwarantowany.

W 1993 roku wartość majątku Niemców, skupionego w rękach prywatnych, wyniosła 1,93 bln euro. W 2002 roku już 3,51 bln euro. W trakcie

międzynarodowego kryzysu finansowego i kryzysu strefy euro dochodziło do chwilowego spadku wartości aktywów. Te straty, jak podaje Bundesbank, zostały jednak nadrobione z nawiązką. □

Zakaz wstępu dla polityków PO...

„Zakaz wstępu dla polityków PO” – tablice o takiej treści wity ją wszystkich u jeżdżących do Zakopanego.

Banery zostały powieszone na prywatnym terenie, a ich autorką jest Anna Paluch – postanka Prawa i Sprawiedliwości.

Parlamentarzystka tłumaczy, że powieszone tablice mają przypomnieć wszystkim o tym, że to właśnie partia rządząca chce sprzedać... Polskie Koleje Linowe.

Anna Paluch dodaje, że powiesiła banery, bo na inne formy protestu nikt nie zwraca uwagi, łącznie z działaniami jakie podejmowała jako poseł. Paluch dodaje, że chciała powiesić większe billboardy, ale żadna z firm zajmujących się reklamą, nie zdecydowała się na to.

Wczoraj w Zakopanem przedstawiciele Prawa i Sprawiedliwości zaapelowali do premiera Tuska aby ten natychmiast wstrzymał prywatyzację Polskich Kolei Linowych. Jak tłumaczą politycy PiS, bez kolejek linowych Podhale nie ma szans na zorganizowanie zimowej olimpiady. A przecież sam Tusk popiera pomysł zorganizowania igrzysk w Małopolsce. □

Z blogu red. Macieja Morawskiego – maciejmorawski.blox.pl

fot. A. Zawadzka

29 stycznia 2013

Na wstępie odnotuję, że Maciej Jakubowski, prezes „Odrodzenia” przystał mi swe wielkiej wagi wspomnienie o Kardynale Glempie.

Tekst ten przyniósł mi nowy obraz tego Prymasa, jego nacechowanego prostotą i wielkim zrozumieniem stosunku do inteligencji katolickiej, do np. właśnie „Odrodzenia”. Ale co najbardziej mnie uderzyło, to fakt, iż tekst Macieja uwydatnia to, iż Józef Glemp, jak sam kiedyś podkreślił był człowiekiem NADZIEI! Jakubowski pisze: „Wypowiedzi Prymasa były zawsze konstruktywne i optymistyczne – tak, są trudności, przeciwności, ale... – i tu zawsze były przykłady różnych działań twórczych, wydarzeń pozytywnych, czy znaków nadziei...”. Ze słów Macieja wyłania się również postać kaptana wielkiej dobroci i wielkiej skromności, mającego wielkie poczucie odpowiedzialności za Kościół i za Naród, człowieka, który był powściągliwy, ale nie ulegał! Maciej stwierdza też: „... miał on

odwagę w roku 2000 publicznie wyznać to, co uważał za swą winę...”. „Gdy idzie o mnie, teraz w oparciu np. właśnie o świadectwo Macieja Jakubowskiego w pełni dostrzegam jak piękną postacią był ten Kapłan, któremu przypadło w udziale stać na czele naszego Kościoła w tak trudnym okresie... Dodam, że Prymas Glemp był Baliwem Wielkiego Krzyża Honoru i Dewocji naszego Zakonu Maltańskiego – jak donosi email konfratry Jerzego Donimirskiego, „... w uroczystościach pogrzebowych mieli zaszczyt wziąć udział członkowie Związku Polskich Kawalerów Maltańskich, pod przewodnictwem Szpitalnika, konfratry Jana Rościszewskiego, którzy stanowili eskortę trumny od wejścia do kościoła do katafalku oraz zaciągnęli przy niej warte przed i w czasie Mszy św., a przed otarzeniem ustawiona była flaga Zakonu Maltańskiego”. □

30 stycznia 2013

Odchodzimy. Odchodzą bojownicy polskiej emigracji niepodległościowej. 28 stycznia zmarł w Paryżu Stanisław Łucki, w

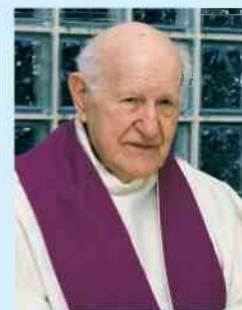

fot. A. Zawadzka

czasie hitlerowskiej okupacji Francji jeden z kierowników sieci wywiadowczej F2, przez długie lata czołowy działacz Stronnictwa Narodowego... Człowiek, który na emigracji tak dzielnie wiodł bój z narzuconym nam w Jaltcie ustrojem. Był on też sekretarzem generalnym jakże pożytecznego Komitetu Lokalnego Biblioteki Polskiej w Paryżu, prezesem Towarzystwa Opieki Nad Polskimi Zabytkami i Grobami Historycznymi we Francji itd. ... Sklaadam mu serdeczne kondolencje jego żonie Annie Łuckiej, doktorowi nauk humanistycznych, zasłużonej działaczce katolickiej.

W dniu 23 stycznia w tym mym dzienniku pisałem na prośbę czytelnika o zmarłym rok temu, 20 stycznia 2012 Ks. inf. Kiedrowskim, bohaterze narodowym, Generale – kapelnie WP, prezesie SPK Francja... Wczoraj odbył się w Bibliotece Polskiej w Paryżu uroczysty wieczór ku czci jego pamięci. Spotkanie otworzył prezes Polskiego Towarzystwa Historyczno-literackiego we Francji bardzo tu ceniony prof. Kazimierz Piotr Lubicz-Zaleski. Następnie hołd pamięci zmarłego, którego życiową wytyczną było: „Bóg, Honor i Ojczyzna”, złożył Tomasz Orłowski, ambasador RP we Francji. W imieniu Polskiej Misji Katolickiej o zmarłym rok temu kapłanie (75 lat kapłaństwa!), o jego zasługach mówił ks. prał. Krystian Gawron. Czołową rolę w tych obchodach odgrywał Jan Kukuryka, przyjaciel ks. Kiedrowskiego i jego następcą na stanowisku prezesa SPK oddział Francja. Przedstawił on dzieje życia Kiedrowskiego oraz odczytał po francusku opracowanie obecnej w sali Danuty Olesiuk, wicedyrektora Muzeum Narodowego na Majdanku. Rzecz w tym, że ks. Kiedrowski był więźniem tego obozu. Zachował się jego

raporty, jakie zdołał skierowywać z Majdanka do władz Polski Podziemnej... Brała udział w tej uroczystości także Barbara Stettner-Stefańska, redaktor wydanej staraniem SPK „Książki Pamięci o Ks. Kiedrowskim”. Z mej strony mówiłem o współpracy ks. Kiedrowskiego z emigracją „Ambasadą Wolnej Polski”, mego ojca, i w pierwszym rządzie o jego tak popularnych audycjach religijnych w sekcji polskiej francuskiego radia. Uwydatniłem i to, że w czasie Soboru audycje ks. Kiedrowskiego, przeciwstawiające się kalumnii PRL-owskich dziennikarzy, którzy fałszywie przedstawiali stosunek Prymasa Wyszyńskiego do owych obrad, miały wielkie znaczenie... Wspominałem też, że ks. Kiedrowski kiedyś opowiadając mi, że go odwiedził Polak – żołnierz Legii Cudzoziemskiej – stwierdził: „przydałby się jakiś unijny, europejski legion szybkiej interwencji – na pewno nieco naszych młodych, tradycyjnie bojowych, pamiętających, że Polska to zawsze przedmurze chrześcijaństwa, zechciałoby służyć w takiej jednostce! Później Maria Delapperiere, sekretarz generalny THL zaprezentowała twórczość literacką ks. Kiedrowskiego, a ceniony tłumacz Jean Delapperiere czytał wyjątki z przekładów na francuski tych tekstów. Na zakończenie przedstawiono, dotyczący jego walki z nazizmem, film – wywiad z ks. Kiedrowskim.

fot. P. Fedorowicz

Na Sali było wiele wybitnych osób np. Wiridianna z Raczyńskich Reyowa, Marcianna Marcinkowka-Couturier z Resistance Nord, Irena Wahl-Damasiewicz z SPK, prof. Celina Gervais, Agnieszka Kucińska, konsul generalny w Paryżu i jakże zasłużony, gdy idzie np. o wpisanie „Kulturu” na listę pamięci świata ambasador RP przy UNESCO Krzysztof Kocel. Odnotuję jeszcze, iż był tam także np. Krzysztof Jussac, prezes Wspólnoty Francusko-Polskiej. □

„To pierwszy taki przypadek”

Konstruktor Boeinga podważa ustalenia w sprawie katastrofy prezydenckiego TU-154 pod Smoleńskiem.

Swiatowej klasy ekspert Boeinga dr Wacław Berczyński jednoznacznie wykazuje, że Tu-154M nie mógł się rozpaść na tysiące kawałków po zderzeniu z brzozą. Jego zdaniem samolot pomimo utraty kawałka skrzydła powinien też bezpiecznie dolecieć do lotniska w Smoleńsku. – To byłby pierwszy przypadek takiej katastrofy na świecie – pisze „Gazeta Polska Codzienna”.

Ekspert Boeinga dr Wacław Berczyński twierdzi, że zniszczenia samolotu nie są współmierne do upadku na ziemię przy prędkości 270 km/h z wysokości 20 m. Powołuje się przy tym na wieloletnie doświadczenie w konstruowaniu samolotów. Jak zaznacza, przy produkcji samolotów bierze się pod uwagę możliwość katastrofy i projektuje poszczególne elementy tak, aby wytrzymały określone obciążenia. – Opis katastrofy znany z raportu Jerzego Millera nie pasuje do skali zniszczeń – mówi ekspert. □

lotu nie są współmierne do upadku na ziemię przy prędkości 270 km/h z wysokości 20 m. Powołuje się przy tym na wieloletnie doświadczenie w konstruowaniu samolotów. Jak zaznacza, przy produkcji samolotów bierze się pod uwagę możliwość katastrofy i projektuje poszczególne elementy tak, aby wytrzymały określone obciążenia. – Opis katastrofy znany z raportu Jerzego Millera nie pasuje do skali zniszczeń – mówi ekspert. □

Rzecz o upadku

Agata Puścikowska (Gość Niedzielny)

Jeszcze trzy lata temu nie wierzyłam, że stając na dwóch drewno podobnych deskach, przytwierdzonych do ciężkich buciorów, można jeździć. I to w dół! W dodatku po śliskim, białym obrzydlistwie!

Absolutnie było to sprzeczne z elementarną logiką, która każe przypuszczać, że czego się mały Jaś (Agatka) nie nauczył, tym na starość stanowczo nie trąci. Co najwyżej sobie coś utraci, względnie kogoś utraci. Więc lepiej nie próbować. Absolutna, nie do przekroczenia, psychofizyczna bariera.

Aż trzy lata temu, gdy dzieci dorosły do wieku wczesnonarciarskiego, poprosiły z mocą: „my chcemy jeździć na nartach”. I dotąd prosiły, aż się doprosiły. Miły znajomy instruktor, dwie godziny jazdy. I trójka starszych załapała całkiem przyzwyczajenie. I matka ustąpiła: „a dlaczego ty, mamo, nie jeździsz? Boisz się?”. Więc dotąd dziatki jęczały, aż matka narty (jakoś) przypięta, przeżegnała się. I w dół. Pierwsze jazdy z cierpliwym do granic możliwości instruktorem. Ciężka walka. Nie tylko z nogami, rękami, ciałem. Ale przede wszystkim z samym sobą, z psychiką: walka, by uwierzyć, że może się udać. A jeśli się nawet nie uda, to dobry orczyk na górę zawiezie. I (choć z zaciśniętymi zębami) zacząć można z powrotem. O dziwo, po pewnym czasie okazało się, że białe obrzydlistwo z nieba to śnieg. Jest nawet miły. A drewniane kłody pod nogami to narty. Narteczki! I naprawdę fajne są!

Trzy lata później. Okolice Zakopanego. Boli. Bolą nogi, mięśnie, nie wiadomo dlaczego nawet ramiona. Bolą również i inne okolice, na które upada się z impetem, bo stok dość oblodzony, a slalom swoje wymagania ma. Stok jest długi, wymagający. Więc raz po raz: „łup”! Śnieg się wzbija jak wulkan, a troskliwi i doświadczeni narciarze krzyczą nad kraterem, który powstał po upadku: – Żyjesz kobieto? – Tak, świetnie jest!

I właśnie. Bo najważniejsza w tym naszym przekraczaniu barier, własnych zahamowań i trudności, chyba jest... umiejętność upadku. Czyli świadomość, że taki jeden czy drugi upadek nie przekreśli wszystkiego. Czasem wręcz upadek – czyli pozorny kryzys, zastój, narciarsko-życiowa recesja, jest tak naprawdę krokiem – ślizgiem – naprzód. Bo chociaż boli, i to mocno boli, to trzeba wstać, i walczyć. Walczyć z własną... dumą: ho dzieci obserwują matczyne dokonania z zabarwieniem satyrycznym w oczach. Walczyć z sypiącym śniegiem, mrozem i zniechęceniem. Mimo że boli, mimo że wokół śmigają lepsi od nas, trzeba wpiąć się w narteczki i znów ruszyć w dół. I przekroczyć kolejną barierę. Fizyczną, ale przede wszystkim... psychiczną. □

Niełatwo być Polakiem

Krzysztof Andrzej Jeżewski

Niełatwo być Polakiem. W każdym razie o wiele trudniej niż być Szwajcarem, Duńczykiem czy Szwedem...

C.K. Norwid - Autoportret

Zbyt ciężki na nas nasza historia, nasze męczeństwo, nasze wady narodowe, dramatyczność dokonania nieodwołalnych wyborów... „Uczyniwszy na wieki wybór, w każdej chwili wybierać muszę” pisał wielki poeta Jerzy Liebert (1904-1931).

I jest jeszcze język, niezwykle bogaty pod względem słownictwa i melodyki czyli brzmienia, dźwiękowości, język, o którym Henryk Sienkiewicz powiedział, że „Otrzymałiśmy od Boga jedną z najpiękniejszych mów świata”... Jeden z kilku najtrudniejszych języków indoeuropejskich, choćby ze względu na gramatykę i wymowę. Nie wierzycie? Proszę bardzo, spróbujcie przeczytać to zdanie pierwszy raz wolno, a potem coraz szybciej:

Brzeszczot dżdżu strzyka w szcerbach i ciemiężczo na żdźbłach szczężogi świerszczem wścibsko w miąższu chrzęści...

Nawiasem mówiąc, skąd się bierze w polszczyźnie to nieprawdopodobne bogactwo spółgłosek? Może stąd, że nasi pra-pra-pra-pradkowie żyli pośród

nieprzebranych, nieskończonych lasów pełnych ogromnych, potężnych drzew pokrytych morzem listowia, w których szumiąły, szemrały powiewy wiatrów i wichrów, ulewy i deszcze? Do tego jeszcze nieustanne świergoty, ćwierkania, czyrykania, kłaskania i poświsty ptaków... Szumy potoków i szepty strumieni...

Bogactwo melodyczne, dźwiękowe polszczyzny przypomina... język chiński! Otóż słynne pojęcie qi (w transkrypcji pinyin), które wyraża „pęd życiowy” obecny w całym świecie żywym aż po najmniejszą bakterię, da się wymówić tylko po polsku: „csi”!

Cudzoziemcy mówią też, że proste słowa bonheur, glück, happiness, dicha, felicità, mają po polsku odpowiednik nie do wymówienia – szczęście... Chyba nieprzypadkowo, bo szczęście dla Polaka jest rzeczą trudną, czasem bardzo trudną...

Tak, ale może właśnie dlatego warto podjąć to wyzwanie, warto być Polakiem... Bo polskość wielokrotnie w dziejach znaczyła tyle, co przekroczyć, zwyciężyć los i samego siebie... □

☺ W towarzyskim meczu rozegranym w hiszpańskiej Maladze Polska pokonała 4:1 Rumunię. W obydwu reprezentacjach wystąpili tylko piłkarze grający w ligach krajowych. Dla Polski strzelali dwa razy Teodorczyk, Pawłowski i Łukasik.

☺ Sparyngi. W turnieju Copa del Sol w Hiszpanii Widzew doszedł do finału, w którym przegrał 1:2 z Szachtarem Donieck. W turnieju Marbella Cup wystąpił Lech, który zaczął jednak od porażki, 1:3 z Dinamem Bukareszt. Lechia Gdańsk zremisowała 0:0 z 13. zespołem ligi ukraińskiej Worskłą Pottawa. Piłkarze Legii Warszawa zremisowali z kolei u siebie z pierwszoligowym Dolcanem Ząbki 3:3, a Jagiellonia Białystok pokonała ukraiński Illicziwec Mariupol 3:2. Inne ciekawsze wyniki: Podbeskidzie – Czernomorec Odessa 1:0, Zagłębie Lubin – Krylja Samara (Rosja) 1:1, Cracovia – Torpedo Moskwa 2:1, Górnik Zabrze – Tom Tomsk 0:5. Górnik przegrał także 0:1 z Zenitem Sankt Petersburg.

☺ Polacy za granicą. Lewandowski strzelił bramkę i miał asystę, a Błaszczykowski wykorzystał jeden z dwóch rzutów karnych i Borussia wygrała 3:2 z Bayerem Leverkusen. W tym drugim zespole po przerwie zadebiutował Milik. Piszczek (Borussia) doznał kontuzji i nie zagra w towarzyskim meczu Polski z Irlandią. We Francji Obra-

niak ustalił wynik w wygranym 2:0 spotkaniu z Valenciennes. Bramkę w lidze tureckiej strzelił Mierzejewski, w meczu z Gaziantepsporem dał Trabzonsporowi prowadzenie 1:0, a zespół Polaka zwyciężył 4:1. Od porażki zaczął pracę w 2. Bundeslidze Smuda. Jego zespół Jahn Regensburg przegrał 1:5 z wiceliderem Herthą Berlin i do 15. miejsca, gwarantującego utrzymanie, traci już osiem punktów. Klich został wypożyczony z VfL Wolfsburg do 14. drużyny holenderskiej ekstraklasy PEC Zwolle. obrońca reprezentacji Polski Boenisch przedłużył do czerwca 2016 r. kontrakt z Bayerem Leverkusen. Salamon opuścił Brescia Calcio i został obrońcą AC Milan. Transfer wyceniono na 3,5 mln euro.

☺ Jerzy Janowicz wygrał z Gregą Żemlą 7:6 (7-4), 6:3, 6:3 i zdobył trzeci punkt dla Polski na wagę zwycięstwa biało-czerwonych nad tenisistami Słowenii w meczu Grupy I Strefy Euroafrykańskiej Pucharu Davisa. Polska wygrała ten mecz 3:2. Swoje mecze przegrał debel i indywidualnie Fyrstenber, który musiał zastąpić kontuzjowanego Kubota. W dalszej fazie rozgrywek Polacy spotkają się z RPA.

☺ Janowicz zyskał jedną lokatę i zajmuje 25. miejsce, najwyższe w dotychczasowej karierze, w rankingu tenisistów, ATP World Tour. Drugi z Polaków Kubot awansował także o jedną pozycję i jest 77. Wśród kobiet

Agnieszka Radwańska zajmuje w rankingu czwarte miejsce.

☺ Niemiec Schlierenzauer wygrał oba konkursy skoków w czeskim Harrachovie. Najlepszy z Polaków Stoch był 9 i 8. Kot dwa razy 16. W klasyfikacji generalnej PŚ Stoch jest 5.

☺ Stefan Hula zajął drugie miejsce w konkursie skoków Pucharu Kontynentalnego w słoweńskiej Planicy.

☺ Justyna Kowalczyk nie dokończyła biegu łączonego w Soczi i zeszła z trasy jeszcze przed zmianą nart. W sprincie zajęła zaś odległe 43 miejsce. Podobno zawiniło smarowanie nart, ale kibice obawiają się o formę Polki przed MŚ.

☺ Boks. Artur Szpilka po dramatycznej walce pokonał w Chicago w szóstej rundzie przez nokaut Amerykanina Mollo. Wcześniej na „deskach” leżał jednak dwa razy i Polak.

☺ PGE Turów Zgorzelec przegrał z kazachskim BC Astana 61:81, a później z rosyjskim Krasnyje Krylia Samara 77:81 w meczu Zjednoczonej Ligi VTB (grupa A) koszykarszy. Były to dziesiąta i jedenasta porażka polskiego zespołu w czternastu meczach.

☺ W pierwszym spotkaniu 1/8 finału Challenge Cup piłkarki ręczne, KSS Kielce pokonały szósty zespół francuskiej ligi, Mios Biganos Bassin D'Arcachon 40:30, a Politechnika Koszalińska pokonała ABU Baku 38:15. □

KRZYŻÓWKA O KRYTYCE I KRYTYKANCTWIE

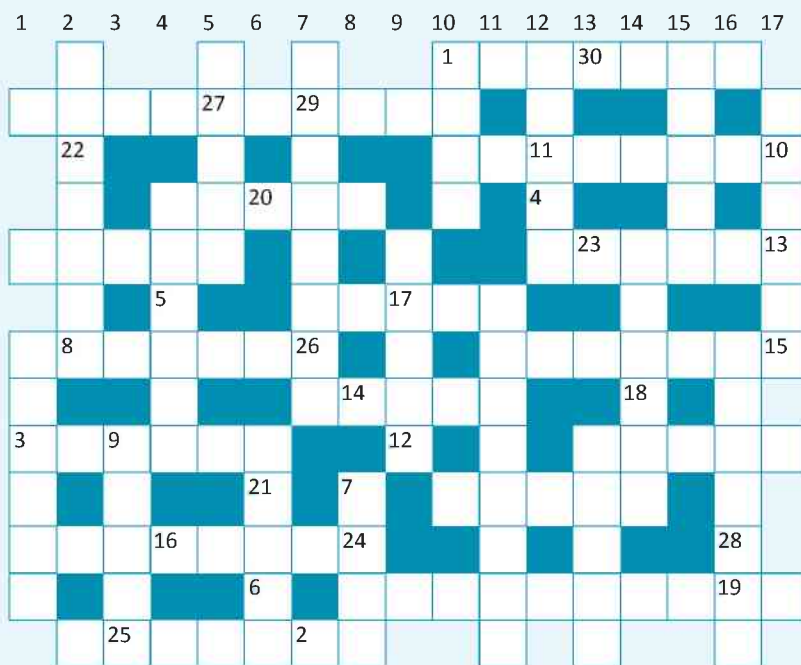
PROONUJE: M.D.

Poziomo: A-10. Nieużyteczne pozostałości, resztki. B-1. Nieprzyjaciół, wróg. C-10. „Kustosz” ogrodu. D-4. *Śląskie* z jednym z najstarszych sanktuariów maryjnych (Matki Bożej Strażniczki Wiary). E-1. Poetycko o jednostce pływającej. E-12. Oszustwo, wybieg, wymówka. F-7. Ogotowanie prasowe. G-1. Galimatias, rozgardiasz. G-11. Czasomierz. H-7. Lekarstwo na kaszel. I-1. Kawalerzysta z XVI-XVIII w. I-13. Więzienna „firanka”. J-10. Żółta lub brunatna glina, zawierająca uwodnione tlenki i siarczany żelaza, używana do produkcji farb i lakierów. K-1. Pracownik administracji publicznej. L-8. Miejsce zalane wodą na skutek powodzi lub długotrwałych opadów powstałe w nisko położonym terenie. Ł-2. Taniec pochodzenia brazylijsko-boliwijskiego wylansowany w 1989 r. przez zespół „Kaoma”.

Pionowo: 1-G. Jaźwiec inaczej. 2-A. Przewlekła choroba zwyrodnieniowa stawów. 3-I. Kawaleria, konnica, rajtaria. 4-D. Ptak łowny z rodziny kurowatych (pięknie upierzony). 5-A. Mięso pozyskiwane z tuszy wieprzowej (na kotlety). 6-I. Odprowadza wodę z dachu. 7-A. Piętnaście minut. 8-J. Komórki jajowe ryb. 9-E. Wafle na gorąco. 10-A. Gatunek ryby zapadający w nocy w „stan głębokiego snu”. 11-F. Służy do rozcierania i mieszania farb, gipsu. 12-A. Wąwóz, dolina. 13-I. Czarna też daje białe mleko. 14-E. Jedna z faz księżyca. 15-A. Gałąź drzewa, odrośl. 16-G. Kobieta wrażliwa na piękno, znawczyni piękna. 17-B. Efekt, następstwo, rezultat.

Litery z pól ponumerowanych utworzą rozwiązanie.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

Rozwiązanie krzyżówki z numeru 1/2013 GK: DOBREGO ROKU.

Pionowo: Polonia, skwarki, dziecko, żądza, szczęście, Oise, rias, ćwik, Cypr, pieniądze, kawał, pleban, rodzina, opactwo. **Pionowo:** asesora, idylla, owacja, skryba, orle, okno, piec, owca, leże, płot, nuda, euro, Adam, Inde, mitość, Wodnik, głoski, kierat. □

Kapłan według Serca Jezusa

Siostry Jezusa Miłosiernego

15 lutego był dniem liturgicznego wspomnienia bł. ks. Michała Sopoćki, spowiednika św. s. Faustyny Kowalskiej, jej założyciela Zgromadzenia Sióstr Jezusa Miłosiernego. Jest to kalendarz serca Miłojego (...), przez niego i podobano mi się rozgłosić cześć do miłosierdzia Miłojego (Dz. 1265). Myśl jego jest ściśle złączona z myślą Miłoją (Dz. 1408) – są to słowa Jezusa do św. s. Faustyny o bł. ks. Michała Sopoćkę, niezwykłym kapłanie, a postole Miłosierdzia Bożego, w ciąż mało znanym.

Ks. Michał urodził się 1 listopada 1888 r. w Jusze-wszczyźnie (Nowosady). Już od dziecka pragnął zostać kapłanem, ale trudna sytuacja finansowa rodziców uniemożliwiła mu kontynuowanie nauki. Włożył wiele wysiłku i pracy, by ukończyć edukację na wystarczającym poziomie, by móc wstąpić do seminarium. Przez cały czas ufał Bogu, że skoro obdarzył go powołaniem to dopomoże je zrealizować. W 1914 r. przyjął święcenia kapłańskie i został skierowany do pracy w parafii Taboryszki. Bardzo szybko dał się poznać, jako gorliwy duszpasterz i społecznik. Budował kaplice, założył chór kościelny, bibliotekę, prowadził naukę katechizmu dla dzieci i dorosłych, zakładał szkoły, prowadził kursy dla nauczycieli, opiekował się najuboższymi rodzinami w parafii, ale przede wszystkim posługiwał wiernym udzielając sakramentów, szczególnie sakramentu pokuty i pojednania.

W 1918 r. wyjechał do Warszawy w celu podjęcia studiów, które przerwał wybuch wojny z Rosją bolszewicką. Stubił w tym czasie, jako kapelan wojskowy, remontował kościół pw. Królowej Korony Polskiej w Warszawie, organizował szpitale. W 1919 r. powrócił na studia i po uzyskaniu stopnia magistra, w zakresie teologii moralnej, wyjechał do Wilna. Jak zwykle zaangażowany w pracę duszpasterską w wielu środowiskach, także wśród młodzieży, kontynuował dalej studia, a po uzyskaniu doktoratu, zaczął wykładać na Uniwersytecie Stefana Batorego. W 1927 r. został nominowany na ojca duchownego w Metropolitalnym Seminarium Duchownym w Wilnie, pełniąc jednocześnie postugę spowiednika w wielu zgromadzeniach zakonnych. W 1933 r. mianowany na spowiednika w wileńskim domu Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia, spotkał tam s. Faustynę, która powiedziała mu, że Bóg wybrał go na jej kierownika duchowego i widzialną pomoc w wypełnianiu poleceń Jezusa i szerzeniu kultu Miłosierdzia Bożego. Przez różne doświadczenia życiowe został on przygotowany do tej niezwykle

trudnej roli. Ks. Sopoćko catkowicie poświęcił się dziełu szerzenia orędzia Miłosierdzia Bożego. To, że musiał wycierpieć wiele trudów, przykrości, zniewag, niezrozumienia upewniało go tylko, że jest to naprawdę Boża sprawa.

S. Faustyna bez pomocy ks. Michała nie byłaby w stanie wypełnić zleconej jej misji. Szukała zrozumienia i pomocy u przełożonych i wielu kapłanów. Jednak dopiero ks. Sopoćko podjął konkretne działania. Nakazał jej spisywanie *Dzienniczka* i znalazł malarza, Eugeniusza Kazimirowskiego, który namalował pierwszy obraz Jezusa Miłosiernego, wg wskazówek s. Faustyny. Podjął się teologicznego uzasadnienia kultu Miłosierdzia Bożego, wysłał pisma do biskupów i Stolicy Apostolskiej w sprawie Święta Miłosierdzia Bożego. Pisał i głosił o Miłosierdziu Bożym, wydawał obrazki Jezusa Miłosiernego z tekstem koronki do Bożego Miłosierdzia.

S. Faustyna ufała catkowicie ks. Sopoćce, świadoma, że otrzymywane przez nią taski zupełnie ją przerastają. Wśród wielu zmagających i wewnętrznych walk poddawała się jego kierownictwu, nieustannie upewniana przez Jezusa, że działa On właśnie przez jej spowiednika.

Po śmierci s. Faustyny w 1938 r. ks. Sopoćko został sam, by kontynuować rozpoczęte dzieło. Przyszły zapowiedziane przez s. Faustynę cierpienia, niezrozumienie, jednak mimo że wyśmiany i opuszczony przez wszystkich, nie ustawał w wiernym realizowaniu misji Bożego Miłosierdzia.

Wg ostatnich wskazówek s. Faustyny, towarzyszył duchowo pierwszym kandydatkom nowego zgromadzenia, formował je i założył Zgromadzenie Sióstr Jezusa Miłosiernego, wypełniając w ten sposób ostatnie polecenia Jezusa, które tak bardzo leżało na sercu właśnie s. Faustynie.

Ks. Michał Sopoćko umierał, wydawałoby się, jako pozornie przegrany człowiek. Nie znalazł kapłana, który chciałby kontynuować jego pracę, a kult Miłosierdzia wg nowych form był ciągle w Kościele zakazany. Wydawać by się mogło, że cierpiął i trudził się na próżno, ale ufał, w sposób heroiczny i do końca, że właśnie tak prowadzi Bóg to dzieło.

Dzisiaj kult Bożego Miłosierdzia przeżywa rozkwit na całym świecie, Jan Paweł II kanonizował s. Faustynę Kowalską i ustanowił Święto Miłosierdzia Bożego. W 2008 r. został beatyfikowany ks. Sopoćko, co stało się początkiem odkrywania jego wkładu w dzieło szerzenia orędzia Miłosierdzia Bożego oraz jego osoby. Poświęcił całe swoje życie tej sprawie, a teraz z perspektywy czasu, możemy korzystać z owoców jego heroicznego trudu i poświęcenia. □

Cud nad cudami!

Jadwiga Stochmal

Jasełka należą do tradycji, jej okresu Bożego Narodzenia. Przez wiele lat przybierały więc rozmaite formy. Jaką przybrały w tym roku, 27 stycznia, w wykonaniu parafii polskiej Wniebowzięcia Matki Bożej w Paryżu?

Kompozycja naszych *Jasełek* przygotowana została na podstawie zamysłu... św. Franciszka i św. Antoniego, i ich wspólnego przesłania. Autorką i realizatorką dzisiejszego spektaklu jest natomiast Jadwiga Abdel Malak. To sceny: od tradycyjnego przekazu historii narodzenia Jezusa po współczesny obraz człowieczeństwa i przeżycia związane z tym wielkim wydarzeniem, jakim jest wcielenie się Boga w człowieka. Towarzyszą temu kolędy, które radośnie, ciepło, to znów rzewnie i tkliwie opowiadają o tajemnicy przyjścia Jezusa na świat i okolicznościach tego cudu; każda z kolęd jest jakby zatrzymaniem się nad którymś z aspektów tego wydarzenia.

Dzieci w *Jasełkach* przedstawiły – *Tajemnicę Bożego Narodzenia*, w odniesieniu do problemów, wobec których stawiany jest człowiek, a dostrzeżonych okiem dziecka i przez nie opowiedzianych. To połączenie różnych wątków w jednej historii na przestrzeni czasu: przeszłości, teraźniejszości, i ku przyszłości.

Przeplatają się i uzupełniają wzajemnie w zgodnej harmonii różne elementy: rozterki człowieka, natura mężczyzny i kobiety, z interwencją Boga i Jego Opatrzność w życiu na zachodzące fakty oraz Dzieło Stworzenia jak żywioły, ciała niebieskie, słońce, księżyc, gwiazdy, a i rośliny, zwierzęta, ptaki.

Już św. Franciszek podkreślał, jak odbite jest oblicze Boga w Stworzeniu po przez Jego piękno, nazywając: słońce, księżyc, czy to wodę, ogień, ptaki, czy zwierzęta siostrami i braćmi. Natura składała hołd Bogu przy Jego narodzinach w grocie – zimnej stajence, otaczając Go zewsząd i jako pierwsze ciesząc się z przyjścia na świat pośród nich stworzenia, przywołują ludzkość poprzez znaki.

Wielowątkowość charakteryzuje tegoroczne *Jasełka* tak pod względem treści jak i wymowy oraz środków wyrazowo – artystyczno-technicznych. Jak chociażby głos Boga (*Jerzy Zarzecki*, starannie dobrana muzyka, oddająca atmosferę i emocje towarzyszące rozterkom św. Józefa, którego postać została wyeksponowana, tańce żywiołów – zwiewne i dynamiczne, i pastuszków – nawiązujące do górskiego stylu, dobór kolęd względem przekazywanej treści. Istotną rolę odegrały barwne, sugestywne stroje, przyozdobione w pióra i futerka, kunszt plastyczny i zaangażowanie wniośa Paulina Olejarnik. Obecność prawdziwego dziecka (nie lalki) – uroczyste wniesienie niemowlę przez „anioła” wzbudziło ogromne emocje wśród dzieci i całej publiczności. Wywołało radość i poruszenie, a co za tym idzie uczucia, które budzą się w momencie kiedy powstaje rodzina, a powstaje wówczas, gdy rodzi się dziecko. Podkreśliła to ujmująca za serce scena: *Rozmowa dzieci z Bogiem* i wyskandowane przez dzieci biorące udział w inscenizacji: „Nie ma takiego drugiego miejsca jak Dom”!

Zgromadzeni licznie widzowie z uwagą i wzrastającym napięciem śledzili kolejne sceny, ochoczo włączając się w śpiew kolęd. Nie kryli też wzruszeń podczas partii solowych w wykonaniu: Maji Dudek, Kacpra Kostyry, Dawida Janusza, Kuby Pietro, Magdy Taranowicz. Szczególne uznanie zdobyły kolędą *Nie było miejsca dla Ciebie* – Antony Abdel Malak wraz z Inez Podsadecką, w duecie *Gwiazdka na wschodzie* i *Gdy Śliczna Panna*. Corący aplauz publiczności uwieńczył spektakl i nagroził wykonawców.

Aranżację instrumentalną przygotowała Siostra Ligia, konsultacji technicznych udzielała Siostra Ewelina – wyrazy podziękowania za ich zaangażowanie.

„Z ust dzieci i niemowląt zgotowałeś sobie chwałę”.

Jasełka i opłatek w Grenoble

W klimacie Świąt Bożego Narodzenia witamy bardzo serdecznie wszystkich zebranych i zapraszamy do oglądania Jasełek w wykonaniu dzieci. Rozważając tę jęmnice Bożego Narodzenia, przeniesmy się myślą i sercem do małego miasteczka Betlejem i radość się z narodzin Jezusa, snując głębokie refleksje nad cudem Świętej Noce. Życzymy wszystkim głębokich, duchowych przeżyć i zapraszamy do wspólnej kolędowania – takimi słowami, jak powiedzianymi przez p. Monikę sekretarza tutajjszej Rady Osrodku Duszpasterskiego rozpoczęło się spotkanie jasełkowe – i platkowe w polsku, j.w. północy w Grenoble.

W bazylice św. Józefa, gdzie mamy możliwość przeżywania Mszy św., gdzie się ogniskują wszystkie nasze działania liturgiczne, katechetyczne i wspólnotowe, tu – 27 stycznia – miały miejsce Jasełka.

Przygotowaniem ich zajęli się rodzice: pani Monika – reżyser, opracowanie muzyczne – pani Bernadetta, pani Dorota – pomogła przygotować stroje. Pozostałe Mamy też włączyły się w przygotowanie spotkania. Ojcowie dzieci, pod przewodnictwem p. Roberta wykonali pięknie szopkę i pozostałe dekoracje. A mali i więksi aktorzy to dzieci, które uczęszczają tu na katechezę. Najmłodszy aniołek – Klara, nie ukończyła jeszcze 3 lat a gorliwie uczestniczy w niedzielnej katechezie.

Na początku, dzieci przedstawiły nam w scenie Zwiastowania: Archanioła Gabriela i Maryję przyjmującą Boże wezwanie. Następnie herold nawotywał do wzięcia udziału w spisie ludności. Maryja i Józef poszukiwali miejsca w Betlejem. W tej dramatycznej chwili z jaką radością i nadzieją wybrzmiały słowa wyśpiewane przez Rodziców: Józefie stajenki nie szukaj i do gospody nie pukaj/Z Maryją do nas przyjdź./Przyniesicie ze sobą Dziecinę./Jest miejsce w naszej rodzinie./Dla Boga u nas zawsze otwarte drzwi.

Potem ogłaszano narodzenie Pan Jezusa. Aniołowie obudzili pasterzy. A scena z Herodem przypomniała nam, że czas „herodów” nie minął i że zawsze mamy bronić życia – od jego poczęcia do naturalnej śmierci.

Każdy z nas mógł się utożsamić z którąś z postaci z Jasełek, i można było zadać sobie pytanie: Czy jestem jak Maryja, przyjmująca Jezusa i Jego Wolę? Czy jestem jak Józef, gotowy z wiarą uznać w Dzieciątku Zbawia-

ciela i wszystko Mu poświęcić? Czy jestem jak pasterze, gotowy pokłonić się Jezusowi i złożyć dar serca? Czy jestem jak mędrcy, gotowy szukać Boga intelektem i sercem? Czy odnajduję Go w codziennym moim życiu, czy chcę Go poznać? Czy Jasełka, pięknie przedstawione przez dzieci, pomogą nam zbliżyć się do Źródła pokoju, szczęścia i radości, jakim jest sam Chrystus?

Po Jasełkach, przeszliśmy wraz z zaproszonymi gośćmi – Francuzami – do sali przy bazylice, na tradycyjne spotkanie opłatkowe. Zaczęło się ono zapaleniem przez naszego duszpasterza, ks. Tadeusza, świecy – z logo „Roku Wiary”, która towarzyszy naszym ważnym uroczystościom, jakie przeżywamy w tym roku. Potem Ewangelię przeczytał i życzenia w imieniu organizatorów złożył przewodniczący ROD p. Marcin.

W jasełkach i spotkaniu opłatkowym uczestniczyli dwaj księża polscy – Saletyni ks. Mariusz i ks. Jarosław.

Zaśpiewaliśmy następnie wspólnie kolędę, a w tym czasie siostry urszulanki rozdały zebrany opłatek. Później już tylko składaliśmy sobie życzenia i kolędowali. Rodzice, dzieci i inni członkowie Wspólnoty przynieśli ciasto – przez siebie upieczone. Przy kawie i ciście bardzo miło rozmawia-

liśmy i śpiewali kolędy. Na zakończenie ksiądz duszpasterz podziękował dzieciom, rodzicom, siostram urszulankom i wszystkim, którzy przygotowali to nasze świąteczne spotkanie.

Następne tak uroczyste spotkanie odbędzie się w dniu odnowienia przyrzeczeń małżeńskich – z racji Roku Wiary, 26 maja br.

Wszystkim składamy bardzo serdeczne życzenia, byśmy w Roku Wiary w Sakramentach świętych odnajdywali Jezusa i z coraz większą gorliwością świadczyli o Jego Miłości do nas, żyjących na obczyźnie.

Zapraszamy tych wszystkich Polaków, którzy może jeszcze nie dołączyli do naszej parafialnej wspólnoty, na Msze św. w każdą niedzielę o godz. 10. w bazylice św. Józefa w Grenoble. Wszystkie terminy i godziny podane są w gablocie przy bazylice. □

Dziękujemy Ci Święta Genowefo

ks. prał. Józef Musiał

Jubileuszowe *Te Deum Laudamus* zabrzmiało w dniu 20 stycznia, w kościele polskim Świętej Genowefy w Paryżu. Ten Dom Boży prawdziwie, na ten dzień, stał się ewangeliczną Kaną galilejską /paryską/, jako że czytania tej niedzieli z Ewangelii włącznie, były zaproszeniem na Gody weselne wszystkich, którzy z radością garnęli się do ołtarza – do Pana i Mistrza Jezusa i Jego Matki. Mimo zaśnieżonych dróg dotarli do Paryża jubileuszowi goście – ks. bp Wiesław Lechowicz – Delegat Episkopatu Polski do spraw Emigracji, uśmiechnięty Rektor Polskiej Misji – ks. inf. Stanisław Jeź, ks. wicerektor – Krystian Gawron, a z dalekiej Alzacji ks. Zdzisław Karoń, księża palotyni z Paryża i przedmieść, Siostry Nazaretanki, byli także goście z Moskwy i z Dortmundu.

W nastroju bożonarodzeniowym płynęła do Nieba modlitwa wdzięczności za ludzi, których Bóg postawił na tej drodze, by została utworzona nowa parafia. Przede wszystkim za duchową troskę o naszych Rodaków przez nowo przybyłego wówczas do PMK ks. Stanisława Jeża, który wkrótce, z pomocą ks. Tadeusza Śmiecha, odprawił tu pierwszą Mszę świętą po polsku na Pasterce w 1987 r. Wdzięczność przed Panem należy się życiowemu kardynałowi Jean-Marie Lustiger oraz ówczesnemu

proboszczowi u św. Joanny de Chantal – księdzu Georges Marion.

Po roku pracy księdza T. Śmiecha, pracował tu przez rok – ks. Janusz Chwast z Kielc, który umierając zostawił dla parafii wielkie skarby cierpienia. Radosny ks. Janek Pruszyński z Łomży, pracował też jeden rok. Przez następne – prawie dziesięć lat pasterzował ks. Zdzisław Karoń z Kielc, którego parafianie z radością witali na Mszy świętej jubileuszowej. Pamiętamy o księdzu Wojciechu Machu, który jako misjonarz, wracając z Kongo zatrzymał się też na rok w tej Parafii. Obecny ksiądz Józef Musiał – objął parafię w lipcu 1999 r. Jesteśmy wdzięczni przed Panem za księży wikariuszy, którzy tu ofiarnie pracowali i zachowujemy ich w pamięci modlitewnej – byli nimi księża: Grzegorz Janowski, Paweł Biel, Marek Podsiadlik, Andrzej Wasilewski, Józef Kotek, Grzegorz Herman, Robert Pocięcha i Piotr Sagan obecnie tu pracujący.

Z okazji Jubileuszu tutejszej parafii modlitwą ogarniamy Zgromadzenie Sióstr Nazaretanek, a szczególnie Siostrę Miriam, która u początku życia tej wspólnoty zostawiła „tak wiele serca” oraz wszystkich ludzi dobrej woli, którzy tu włożyli tyle trudu, by odnowić kilka razy Kościół i dom parafialny, ogrzać i utrzymać miejsce, gdzie modlą się wierni i gdzie uczą się dzieci.

fol. S. Aloszko

Śp. Jan Konieczny

Pamiętamy

Na parapacie okna pokoju 224 szpitala Świętej Anny w Paryżu usiadł szary gotąb i zapukał dziobem kilka razy w szybę. Jan westchnął cichutko mówiąc sobie – nadeszło to co nieuniknione – i zamykając oczy – oddał duszę Bogu. Była godzina siódma rano.

Jan Konieczny – Janek – Jasiu – jak zwali go przyjaciele i znajomi kochał Polskę. Pokochał Francję, do której przyjechał w 1972 roku. Mimo nietatwego życia emigranta – kończy Wydział Filozofii na Sorbonie pisząc naukowe teksty do różnych specjalistycznych

pism. Erudyta, otwarty, błyskotliwy, niezmiernie energiczny i pełen energii był życzliwy wszystkim, z którymi miał kontakt. Aktywnie działał we francuskiej grupie Przyjaciół Fundacji Jana Pawła II. Był duszą i mózgiem Federacji Polonii Francuskiej, gdzie przez lata pełnił funkcję sekretarza generalnego, redagując jej periodyk *Polonia*. Przez wiele lat pisał, zawsze interesujące, artykuły do *Głosu Katolickiego* w Paryżu.

Miał tylko 66 lat. Teraz pewnie patrzy na nas z góry niebios, pisząc aniołom swoje myśli i refleksje związane z tym, co przeżył tu – na paryskiej ziemi.

Nie ma już Janka, który długo leżał na łożu uzdrowienia, które 28 stycznia 2013 roku stało się łożem śmierci. Będzie nam go brakowało aż do końca naszej ziemskiej wędrówki, a dla mnie jedynym pocieszeniem jest fakt, iż w chwilę po jego śmierci niebo złożyło mu hołd płacząc deszczem. □

Aleksander Czajkiewicz

Jego odejście do wieczności nappełniło nas wszystkich bólem, że odchodzi od nas ktoś, kogo tak bardzo dobrze znaliśmy i kochaliśmy, a jednocześnie jego odejście nappełniło nas wielką nadzieją, że dobrotliwy Bóg da mu życie wieczne przygotowane w niebie od założenia świata.

Jan Konieczny, człowiek wielkiej wiary i zawierzenia Bogu. Osoba codziennego uśmiechu, dobroci, życzliwości; człowiek, który umiał się modlić i troszczyć o innych. Tak wiele mu zawdzięczamy, szczególnie Fundacja Jana Pawła II. Dzisiaj modlimy się za niego prosząc Boga, aby dał mu nagrodę życia wiecznego w niebie. Przeminięto dla niego życie doczesne, ale wieczne stoi przed nim otworem. Dlatego u grobu bł. Jana Pawła II w Bazylice św. Piotra została odprawiona za niego Msza św. 29 stycznia o godz. 7 rano.

Na zawsze pozostanie w naszej pamięci i naszych modlitwach.

z listu kondolencyjnego
O. Krzysztofa Wieliczko – administratora
Fundacja Jana Pawła II w Rzymie

Przyczyną wielkiej radości jest nasza Święta Patronka – Genowefa, o której powiedział ksiądz biskup, że ludzie takiej wiary jak Ona, zdolni będą przetrwać wszystkie burze dziejowe, a przez wytrwałą modlitwę i post – powstrzymają groźne nawały złośliwego wroga. Dziś już nie zagrażają nam Hunowie, ale inne przeciwności, z którymi musimy walczyć i w Imię Jezusa – i odnieść nad nimi zwycięstwo. Wciąż aktualne są słowa z herbu Miasta Paryża – Fluctuat Nec Mergitur – płynie wciąż – nie tonąc!

Dziękujemy Tobie – Święta Patronko, że przez ten czas 25 lat ocalałaś od niewiary na francuskiej ziemi wiele polskich serc. Pytamy dziś z niepokojem: Co się stanie za kilka lat z naszymi dziećmi? Czy nie rozptyną się w „nicości” niewiary na tej ziemi i czy zdołamy ocalić od zapomnienia nasz język ojczysty?

„W drogę z nami wyrusz, Panie! Nam nie wolno w miejscu stać” – Bądź zawsze z nami Patronko Dobra – i prowadź nas na dalsze lata w głębokiej wierze. □

Pogrzeb śp. Jana Koniecznego odbył się 4 lutego 2013 w kościele polskim pw. Wniebowzięcia NMP w Paryżu.

Mszy św. koncelebrowanej przewodniczył rektor Polskiej Misji Katolickiej we

Francji, ks. inf Stanisław Jeż, a kazanie głosił tutejszy proboszcz ks. Wacław Szubert, który też odprawił później obrzęd pogrzebowy na cmentarzu w Montmorency, gdzie śp. Jan Konieczny spoczął w grobowcu

przyjaciół PMK we Francji. W ostatniej drodze Zmarłemu towarzyszyła rodzina i licznie zgromadzeni jego przyjaciele oraz przedstawiciele organizacji polonijnych i Ambasady RP we Francji. □

fol. D. Tarnawska-Kasparian

«Jaselka» à Harnes

«*Souvenez-vous que vous êtes les gardiens de la beauté dans le monde*»
(Message adressé aux artistes par Paul VI à l'issue du Concile Vatican II.)

La chapelle du Sacré-Cœur de Harnes, le dimanche 20 janvier 2013, sous la présidence de M. l'Abbé Daniel Zylinski, et de Mgr. Raymond Ankierski, les enfants de la catéchèse ont présenté, après la messe, les «Jaselka», spectacle remarquablement mis en scène par Mme Yolande Rutkowski.

Je te chante en présence des anges... »
(Psaume 137).

Il faisait terriblement froid ce dimanche 20 janvier 2013, un froid qui n'a cependant pas découragé les enfants. Venus nombreux, ils ont présenté aux fidèles la crèche vivante, spectacle brillamment mis en scène par Mme Yolande Rutkowski secondée par les catéchistes, en particulier Christelle et Marylène. Il faisait terriblement froid, et pourtant tous les fidèles présents ont pu apprécier la fraîcheur spirituelle de cette édition 2013 des «Jaselka». Les choristes de l'Association «Tradition et Avenir», sous la direction de Mme Thérèse Spychala, avaient déjà «chauffé» la salle par leurs chants des «Koledy»: miraculeusement surgies, des voix angéliques reprenaient en chœur la louange discrètement murmurée par l'âne et le bœuf –apparemment muet de la crèche. Les enfants ont alors pris le relais. Le spectacle pouvait commencer aux sons de l'orgue, de la clarinette et du tambourin grâce au talent des musiciens Jean et Sylvie.

Une nouvelle page des Actes des petits apôtres des derniers temps...

Mélangeant textes récités et dialogues, mouvements et déplacements réglés au millimètre, chants et temps de silence nécessaire à la réflexion, ces artistes en herbe nous ont fait apprécier le mystère de la crèche. Chacun sait combien l'enfance du Christ a pu inspirer de nombreux artistes, peintres, poètes, hommes de théâtre, musiciens. Nos enfants de la catéchèse ont été tout cela en même temps: petits apôtres de la Bonne Nouvelle, inspirés par l'Esprit-Saint, ils ont su nous faire partager leur amour de l'Enfant-Jésus. Dignes héritiers de Molière, fils et filles spirituels de Karol Wojtyła, en honorant le beau métier d'acteur, ils fêtaient, sans le savoir, l'anniversaire du Concile Vatican II!

Quand les jaselka fêtent l'anniversaire du Concile Vatican II...

Nos enfants de la catéchèse avaient répondu «présents» à l'invitation de l'Enfant-Jésus, retrouvant ainsi la lointaine tradition des «Mystères» du théâtre médiéval. Ils ont pleinement renoué le lien qui liait la Bible, l'Eglise et le Peuple de Dieu. Et surtout, ils appliquaient, à la lettre, la belle invitation lancée par le pape Paul VI, le mercredi 8 décembre 1965 dans son Message aux artistes, Message du Concile Vatican II: «L'Eglise du Concile dit par votre voix: si

vous êtes les amis de l'art, vous êtes nos amis. [...] Ne refusez pas de mettre votre talent au service de la vérité divine! Ne refusez pas votre esprit aux souffles du Saint-Esprit!»

Mission accomplie ce jour-là!

Noël et la misère spirituelle du monde...

Par son côté modeste, la chapelle du 21- qui n'est pas le Louvre-Lens, mais plutôt un Bethléem des temps modernes- devenait le lieu mystique d'un combat spirituel: peut-on légitimement fêter Noël quand on sait qu'il y a tant de misère dans le monde?

Par le spectacle de la crèche vivante, l'Enfant-Jésus, Joseph, Marie, les anges, les bergers, les Rois-Mages d'un jour, tous les enfants de la catéchèse, les servants de messe, les parents et les grands-parents... nous ont permis de mieux mesurer combien le message de Noël est la vivante réponse à la misère spirituelle du monde! En faisant partager un pur moment de beauté et de vérité, ils ont réveillé nos cœurs engourdis par le froid hivernal de nos consciences. Comme dit le chant: «Oui, j'entends ta voix, tout petit enfant, car c'est dans mon cœur que tu es vivant».

«Ce monde dans lequel nous vivons a besoin de beauté pour ne pas sombrer dans la désespérance. La beauté, comme la vérité, c'est ce qui met la joie au cœur des hommes, c'est ce fruit précieux qui résiste à l'usure des temps, qui unit les générations et les fait communier dans l'admiration.» (Paul VI, Vatican II).

Deo gratias. □

Z POLONIJNYCH WSPOMIENIEN

Spotkanie opłatkowe we Fréjus

W styczniu ukazał się kolejny, jubileuszowy, bo setny już numer „Naszej Wspólnoty” – biuletynu duszpasterskiego dla Polonii w departamencie Var. Jego pomysłodawcą i twórcą, był ks. Jerzy Chorzempa, który po wielu latach pracy na terenie Francji,

pełni teraz swoją misję na placówce w Grecji. Ks. Jerzy przez kilka lat był przede wszystkim tym, który gromadził okoliczną wspólnotę polonijną, właśnie nas. 20 stycznia mieliśmy okazję znowu być razem – na opłatku z naszym nowym duszpasterzem ks. Zbigniewem Kretem, Chrystusowcem.

Rozpoczęliśmy wspólne spotkanie tradycyjnie Mszą św. W kazaniu ks. Zbigniew mówił o znaczeniu trwałości naszej postawy w wierze Chrystusowej. Główną intencją Mszy św. była modlitwa za naszą wspólnotę. Na zakończenie ks. Zbigniew złożył życzenia wszystkim zgromadzonym, podkreślając znaczenie polskiej tradycji, ale również wagę faktu, że wspólnotę tworzymy wraz z Francuzami, a co najważniejsze, że jest ona wspólnotą katolicką.

Po Mszy św., w połozonej nieopodal sali Hypolite Fabre, odbyło się spotkanie opłatkowe. Grupa parafian, pod czujnym okiem Krystyny Czyżak z Polskiego Zjednoczenia Katolickiego, udekorowała salę poprzedniego dnia, mając na względzie zarówno

atmosferę świąt Bożego Narodzenia, jak i... karnawału. Wszystkich obecnych, w tym miejscowych duszpasterzy – ks. Macieja, o. Juliana i diakona Roberta, ponownie powitał ks. Zbigniew wraz z prezes PZK Południowej Francji Lidią Mailliet-Woźniak. Tradycyjne dzielenie się opłatkiem i składanie sobie nawzajem życzeń poprzedziło odśpiewanie, w operowej aranżacji, kolęd w języku francuskim i polskim przez naszego tenora Antoniego Dutkiewicza. Spożywając posiłek, przygotowany przez uczestników spotkania, mieliśmy okazję wysłuchania koncertu kolęd (także polskich) wykonywanego na harfach przez francuskich uczniów szkoły muzycznej z St. Raphaël. Nie zabrakło oczywiście i polskich „Jasełek”, w których uczestniczyła grupa dzieci i dorosłych, kierowana przez naszą „etatową” scenarzystkę Iwonę Bernier. Po części oficjalnej, nastąpił czas na towarzyskie pogawędki przerywane występem Enzo – przyjaciela naszej wspólnoty – włoskiego pieśniarza i gitarzysty o polskich korzeniach.

Dziś, po kolejnym spotkaniu, wiemy, że wraz z naszym nowym duszpasterzem – ks. Zbigniewem, jako polska wspólnota katolicka w diecezji Fréjus – Toulon, mamy spory potencjał. A spotkanie opłatkowe pozwoliło nam uświadomić sobie, że nasza wspólnota ma charakter wielopokoleniowy. Nadzieję na przyszłość budzić może liczna obecność młodzieży i dzieci. Uczestnicy spotkania przyjeżdżali całymi rodzinami. Ks. Zbigniew z panią prezes Lidią Mailliet-Woźniak przypomnieli wszystkim o kolejnej okazji na polonijne spotkanie, tym razem 9 czerwca w Grimaud. Wszyscy są zaproszeni!

Wiesław Ukleja

Zarząd Krajowy Stowarzyszenia Polskich Kombatantów we Francja

składa koleżance Annie Łuckiej wyrazy najserdeczniejszego współczucia z powodu śmierci Jej męża – Stanisława Łuckiego, wielkiego patrioty, członka francuskiego Ruchu Oporu, człowieka o wielkim sercu.
Cześć Jego pamięci!

• **Dowóz
MATERIAŁÓW**

TEL.
06 21 36 32 09

• **Wywóz
GRUZU**

snb@entreprisedemolition.fr

1176049

A D W O K A T

Małgorzata Laurichesse

22, avenue de l'Observatoire, 75014 Paris

Przyjmujemy tylko na umówione spotkania (mówimy po polsku)

kom. 06 89 51 01 23 • fax 01 45 94 20 23

e-mail: malgomsl@neuf.fr • www.laurichesse-avocat-avotreecoute.com

1154

Grupy rodzinne Al-Anon
Nadzieja dla krewnych
i przyjaciół alkoholików

Anonimowość jest podstawową za-
sadą Al-Anon. Czekamy na Ciebie!
Tel: 06 26 45 56 46

Al-Anon jest wspólnotą kobiet i męż-
czyzn, na życie których wpływa picie
alkoholu członka rodziny lub bliskiej
osoby. Krewni oraz przyjaciele mogą
wiele uczynić, aby pomóc zarówno so-
bie jak i osobie mającej problem z al-
koholem. **Spotkania odbywają się w
każdy wtorek o godzinie 20**

(w salce obok kościoła polskiego NMP w Paryżu
– metro: Concorde)

Grupa Alateen spotyka się w drugi i ostatni
wtorek każdego miesiąca o **godz. 20**

❁ **KOSMETYCZKA - MARTA. T. 06.68.50.02.58.**

1184251

**GŁOS
KATOLICKI** PRZYJACIELE

Mr Maleszka Bronisław -	70€
Mme Dembiński Irena -	70€
Mr Zorzycki Bruno -	100€
Mme Doroszko Lidia -	50€
Mme Natanek Cecylia -	70€
Mme Szuberla Danuta -	70€
Mr Hautot Bernard -	70€
Mr Zamiara Evarist -	70€
Ks. Rosiek Bronisław -	150
Mme Eyssautier Śmiarowski	
Bolestawa -	80€
Ks. Kawalec Edward -	100€

Dalsza część Listy Przyjaciół będzie się
ukazywać w kolejnych numerach GK.
Czytelnikom, którzy wspierają Głos Katolicki
„Prenumeratą Przyjaciół”, składamy
serdeczne podziękowania. (Redakcja)

SAMI SWOI

Polski sklep spożywczy!!!

NISKIE CENY, WYSOKA JAKOŚĆ, SZEROKI WYBÓR ART. SPOŻYWCZYCH,
ALKOHOLE, NABIAŁ, WĘDLINY, NAPOJE, POLSKA PRASA

ZAPRASZAMY!!!

PON-SOB 10.00 – 20.00

44 RUE LENINE 94200 IVRY SUR SEINE

TEL: 01 70 25 46 62

sami.swoi@onet.pl

METRO 7 MAIRIE D'IVRY – RER C IVRY SUR SEINE

BUS 125 PRZYSTANEK MOLIERE

Prosto z Polski!

1141337

**GŁOS
KATOLICKI**
VOIX CATHOLIQUE

UWAGA! Drobne ogłoszenia w G.K.: 1 €/słowo; przy powtórzeniach – od trzeciego razu – 0,7 €/słowo; ogłoszenia ekspresowe –
we Wkładce G.K.: 6 € („szukam pracy” – 4 €); przy powtórzeniach – 50% ceny; – „usługi” – do 10 słów: – 8 € (powtórzenia 5 €), do
20 słów – 12 € (powtórzenia 8 €). Ogłoszenia umieszczamy dodatkowo na stronie internetowej G.K. (www.glos-katolicki.eu) – do-
płatą wynosi -1 € na tydzień („usługi” – 2 €)! Reklamy (ceny w zależności od ilości powtórzeń i wielkości) – inf. i cennik w redakcji

GK – 263 bis, rue Saint Honoré, 75001 Paris – II piętro: w godz. 9–12h30 i 15–18, od poniedziałku do piątku; tel. 01 55 35 32 28(31); 01 42 96 23 29;
fax 01 55 35 32 29; e-mail: vkat@club-internet.fr

Bilety autokarowe i samolotowe**Janosik SINDBAD****PARYZ : 252, rue Rivoli - 2, rue Mondovi;
tel. 01 44 69 30 80, 01 40 20 00 80.****WYJAZDY DO POLSKI 7 razy w tygodniu, 2 razy dziennie:
14³⁰ - ekspres Południe Polski - Podkarpacie,
16⁰⁰ - reszta Polski; w sumie 120 miast.****Czynne 7 dni w tygodniu - przesyłki i paczki do Polski****BIURO TŁUMACZEŃ
W. A. KOCZOROWSKI**Tłumacz przysięgły przy Sądzie Apelacyjnym w Wersalu
90, rue Anatole France - 92290 Châtenay-Malabry
lub

4, villa Juge - 75015 Paris (M° Duplex)

tel. 01 46 60 45 51 lub 06 07 71 52 90; (e-mail: wakocz@aol.com).

Tłumaczenia urzędowe, redakcja podań i pism, formalności
prawno-administracyjne w urzędach, kancelariach notarialnych i sądach.**KOREPETYCJE Z FRANCUSKIEGO.**nauczycielka dyplomowana w Paryżu. Tel. 06 89 71 15 79;
e-mail: abaginska3@gmail.com**TRANSPORT.** - AUTOLAWETA - NAPRAWA; - GRUZ; - PRZEPRO-
WADZKI; - PRZEWÓZ TOWARÓW (do 8 m długości). **T. 06.30.40.49.49;**
T. 06.62.70.28.33 Jarek, e-mail: repskijaroslav@yahoo.fr**Rozliczenia księgowo. 07 60 74 90 98****LE CINQUIÈME
CRAYON**Projektowanie graficzne
www.CinquiemeCrayon.eu

Zadbamy o profesjonalny wizerunek Twojej firmy!

Strony www, środki komunikacji, druk wielkoformatowy...

**PRZEPROWADZKI WE FRANCJI
PRZEWÓZ PACZEK, MEBLI TOWARÓW DO POLSKI**

- wynajem auta osobowego z szoferem
- dowóz na lotnisko (ceny do uzgodnienia)

TE-MAR e-mail: temar1978@gmail.com; 06 68 03 50 45**Poradnia Psychologiczna**przy Parafii Polskiej w Paryżu XVI - 18, rue Claude Lorrain
przyjmuje - bezpłatnie - w niedziele o godz. 17⁰⁰.„Sąd Rejonowy dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie
Wydział I Cywilny informuje, iż pod sygnaturą I Ns 474/12/N
toczy się postępowanie z wniosku Benedykta Oleksy z udziałem
Haliny Maj i Szczepana Oleksy o uwłaszczenie nieruchomości
oznaczonej jako działka numer 51, jednostka ewidencyjna:
Koszyce, obręb: Włostowice, o powierzchni 3,96 ha we
Włostowicach, gmina Koszyce.Sąd wzywa wszystkich zainteresowanych w niniejszej sprawie
i roszcujących sobie prawo własności do tej nieruchomości,
aby w terminie 3 miesięcy od ukazania się niniejszego ogłoszenia
zgłosili się do Sądu, w którym toczy się postępowanie
i udowodnili swoje prawo własności, gdyż w przeciwnym
wypadku mogą być pominięci w postępowaniu.” □**Magister fizjoterapii oferuje:**

klasyczny masaż leczniczy i relaksacyjny:

- całego ciała;
- częściowy (kończyny górne, dolne, brzuch, kręgosłup, twarz).

t. 06 59 98 23 92; e-mail: katarzyna210@gmail.com**TŁUMACZENIA – KONSULTACJE PRAWNE****S. Bocianowski - dr Prawa Międzynarodowego
SPECJALISTA PRAWA POLSKIEGO
Ekspert Sądowy – Tłumacz Przysięgły**

105 bis, Bd de Grenelle, 75015 Paryż

Tel/fax : 01 43 06 00 70, 06 17 98 60 20, e-mail: bocianowski@sfr.fr

Sprawy małżeńskie, administracyjne, emerytalne,
spadkowe, nieruchomości itp. w Polsce i we Francji.**WYWÓZ GRUZU. TRANSPORT. 120€ – 60€!****T. 06.20.03.34.85****Luxsus** - PRZEWÓZ OSÓB I TOWARÓW DO POLSKI - OLSZYNA,
WROCLAW, KATOWICE, KRAKÓW, RZESZÓW. **TEL. 06 62 75 50 06; 01 42 38
63 20; (00 48 12) 284 12 50!****KOREPETYCJE Z FRANCUSKIEGO.**nauczycielka dyplomowana w Paryżu. Tel. 06 89 71 15 79;
e-mail: abaginska3@gmail.com

Dr Danuta Baranowicz-Schouker

chirurgien-dentiste

33, rue Poissonnière – 75002 Paris, M° Bonne Nouvelle

tél. 01 42 33 60 31; 06 20 25 08 15

(mówimy po polsku)

PSYCHOLOG-TERAPEUTA: TEL. 01 45 88 58 60

udziela pomocy w przypadku:

problemów życiowych, depresji, ciężkich chorób, żałoby...

Poradnictwo legalne

**GŁOS
KATOLICKI
VOIX CATHOLIQUE**

Tygodnik polski za granicą

(Hebdomadaire de l'émigration polonaise)

N° 7 (2489): 17.2.2013

Commission paritaire N°: 0515 G. 86630;

ISSN: 1279-953X

Cena (Prix au n°): 1,55 €

Wydawca (Editeur): Polska Misja Katolicka we Francji (La Mission Catholique Polonaise en France) – tél. 01 55 35 32 32
Adres (Adresse): 263 bis, rue Saint-Honoré, 75001 Paris. Tél.: 01 55 35 32 28; 01 55 35 32 31; fax 01 55 35 32 29.

E-mail: vkat@club-internet.fr, vkat@sfr.fr | www.glos-katolicki.eu

CCP 12 777 08 U Paris; CCP 19 180 05 U Paris.

Dyrektor Publikacji (Directeur de la Publication): Ks. inf. Stanisław Jeż – Recteur MCP.

Redaktor (Rédacteur): Paweł Osikowski; Zespół (Rédaction): ks. Tomasz Sokół, s. Natanaela Modzelewska.

Druk (Imprimerie): INDICA – 2, rue du 19 mars 1962 – 28630 Le Coudray; tel. 02 37 88 18 81.

Abonnement (Abonement): 1 rok (1 an) – 56,60 €, pół roku (6 mois): 30,30 €.

Redakcja nie zwraca materiałów nie zamówionych, zastrzega sobie prawo dokonywania skrótów i nie odpowiada za treść ogłoszeń.

Numer złożony do druku (soumis à l'impression): 6.02.2013

Inf. o prenumeracie na str. 3

PONIEDZIAŁEK 18 LUTEGO

7¹⁵ - Informacje 7³⁵ - Mocni w wierze 8⁰⁰ - Octava dies 8³⁰ - Tak mówi Amen 8³⁵ - Wieś to też Polska 9⁵⁰ - Felieton 10⁰⁰ - By odnowić oblicze ziemi 11¹⁰ - Św. na każdy dzień 11¹⁵ - Jak my to widzimy 11⁴⁵ - By odnowić oblicze ziemi 12⁴⁵ - Św. na każdy dzień 12⁵⁰ - Koncert życzeń 14¹⁵ - Św. na każdy dzień 15⁴⁵ - Tak mówi Amen 15⁵⁵ - Św. na każdy dzień 16⁰⁰ - Informacje 16¹⁰ - Savoir vivre 16³⁰ - Tydzień z Ziemi Św. 16⁵⁰ - Reportaż(2) 17⁴⁵ - Informacje 18⁰⁰ - Spotkanie Rodziny RM 21⁰⁰ - Apel Jasnogórski 21²⁰ - Informacje 21⁴⁰ - Polski punkt widzenia 22⁰⁵ - Świat w obrazach 22¹⁰ - Reportaż

WTOREK 19 LUTEGO

7¹⁵ - Informacje 7³⁵ - Polski punkt widzenia 8⁰⁰ - Reportaż 8³⁰ - Tak mówi Amen 8³⁵ - Muzyczne drogowskazy 9²⁵ - Savoir vivre 9⁴⁵ - Św. na każdy dzień 10⁰⁰ - Rozmowy niedok. 11¹⁰ - Św. na każdy dzień(3) 15⁰⁰ - Z wędką nad wodę 15⁴⁵ - Tak mówi Amen 15⁵⁵ - Św. na każdy dzień 16⁰⁰ - Informacje 16¹⁰ - Aktualności WSKSiM 16¹⁵ - Kalendarz młodych 16⁴⁵ - Św. na każdy dzień 17⁰⁰ - Program poradnikowy 17²⁵ - Św. na każdy dzień 17³⁰ - Reportaż 18⁰⁰ - Anioł Pański 18¹⁵ - Rozmowy niedok. 19³⁰ - Dla dzieci 20²⁰ - Różaniec 20⁵⁰ - Felieton 21⁰⁰ - Apel Jasnogórski 21²⁰ - Informacje 21⁴⁰ - Polski punkt widzenia 22⁰⁵ - Świat w obrazach 22¹⁰ - Reportaż

ŚRODA 20 LUTEGO

7¹⁵ - Informacje 7³⁵ - Polski punkt widzenia 8⁰⁰ - Dla dzieci 8²⁰ - Felieton 8³⁰ - Tak mówi Amen 8³⁵ - Program poradnikowy 9⁰⁰ - Reportaż 10²⁰ - Św. na każdy dzień 10³⁰ - Audycja generalna 14²⁵ - Św. na każdy

dzień 14³⁰ - Rozmowy niedok. 15⁴⁵ - Tak mówi Amen 15⁵⁵ - Św. na każdy dzień 16⁰⁰ - Informacje 16¹⁰ - Na zdrowie 16⁵⁵ - Św. na każdy dzień 17⁰⁰ - Po stronie prawdy 18⁰⁰ - Anioł Pański 18¹⁵ - Rozmowy niedokończony 19²⁵ - Św. na każdy dzień 19³⁰ - Dla dzieci 20²⁰ - Różaniec 20⁵⁰ - Felieton 21⁰⁰ - Apel Jasnogórski 21²⁰ - Informacje 21⁴⁰ - Polski punkt widzenia 22⁰⁵ - Świat w obrazach 22¹⁰ - Reportaż

CZWARTEK 21 LUTEGO

7¹⁵ - Informacje 7³⁵ - Polski punkt widzenia 8⁰⁰ - Dla dzieci 8²⁵ - Tak mówi Amen 8³⁰ - Na zdrowie 9²⁵ - 7 sakrament 9⁴⁵ - Św. na każdy dzień 9⁵⁰ - Felieton 10⁰⁰ - Rozmowy niedok. 11¹⁰ - Św. na każdy dzień 11¹⁵ - Po stronie prawdy 15⁴⁵ - Tak mówi Amen 15⁵⁵ - Św. na każdy dzień 16⁰⁰ - Informacje 16¹⁰ - Z wędką nad wodę 16⁵⁵ - Św. na każdy dzień 17⁰⁰ - Na tropie 17³⁰ - Reportaż 17⁵⁵ - Św. na każdy dzień 18⁰⁰ - Anioł Pański 18¹⁵ - Rozmowy niedok. 19³⁰ - Dla dzieci 20²⁰ - Różaniec 20⁵⁰ - Felieton 21⁰⁰ - Apel Jasnogórski 21²⁰ - Informacje 21⁴⁰ - Polski punkt widzenia 22⁰⁵ - Świat w obrazach 22¹⁰ - Uniwersytet Biblijny

PIĄTEK 22 LUTEGO

7¹⁵ - Informacje 7³⁵ - Polski punkt widzenia 8⁰⁰ - Dla dzieci 8³⁰ - Tak mówi Amen 8³⁵ - Z wędką nad wodę 9²⁰ - Św. na każdy dzień 9²⁵ - Na tropie 9⁵⁰ - Felieton 11¹⁰ - Św. na każdy dzień 11¹⁵ - Wyptyń na głębie 14²⁵ - Św. na każdy dzień 15⁴⁵ - Tak mówi Amen 15⁵⁵ - Św. na każdy dzień 16⁰⁰ - Informacje 16¹⁰ - Porady medyczne 16⁴⁰ - Program jeździecki 17⁰⁰ - Jazda próbna 17³⁰ - Reportaż 17⁵⁵ - Św. na każdy dzień 18⁰⁰ - Anioł Pański 18¹⁵ - Rozmawiaj swobodnie 19⁰⁰

- W Namiocie Słowa 19³⁰ - Dla dzieci 20²⁰ - Różaniec 20⁵⁰ - Felieton 21⁰⁰ - Apel Jasnogórski 21²⁰ - Informacje 21⁴⁰ - Polski punkt widzenia 22⁰⁵ - Świat w obrazach 22¹⁰ - Wykład

SOBOTA 23 LUTEGO

7¹⁵ - Informacje 7³⁵ - Polski punkt widzenia 8⁰⁰ - Jazda próbna 8²⁵ - Tak mówi Amen 8³⁰ - Porady medyczne 9⁰⁰ - Rozmawiaj swobodnie 10⁰⁰ - Uniwersytet Biblijny 11⁰⁰ - Kropelka radości 12⁰⁰ - W Namiocie Słowa 14⁴⁵ - Św. na każdy dzień 14⁵⁰ - 7 sakrament 15²⁰ - Tak mówi Amen 15³⁰ - Koncert życzeń 16⁰⁰ - Informacje 16¹⁰ - Muzyczne drogowskazy 17⁰⁰ - Sanktuaria Polskie 17²⁵ - Św. na każdy dzień 17³⁰ - Reportaż 18⁰⁰ - Anioł Pański 18¹⁵ - Rozmowy niedok. 19³⁰ - Dla dzieci 20²⁰ - Różaniec 20⁵⁰ - Zaczerpnij ze źródła 21⁰⁰ - Apel Jasnogórski 21²⁰ - Informacje 21⁴⁰ - Polski punkt widzenia 22⁰⁵ - Świat w obrazach 22¹⁰ - Mocni w wierze

NIEDZIELA 24 LUTEGO

7¹⁵ - Informacje 7³⁵ - Polski punkt widzenia 8⁰⁰ - Spotkanie z M. Buczek 8³⁰ - Tak mówi Amen 8³⁵ - Koncert życzeń 9⁰⁵ - Św. na każdy dzień 9¹⁵ - Przegląd Niedzieli 9²⁰ - Zaczerpnij ze źródła 9³⁰ - Msza Św. 10³⁰ - 7 sakrament 11³⁰ - Dla dzieci 11⁵⁵ - Św. na każdy dzień 12⁰⁰ - Anioł Pański 12²⁰ - Wieś to też Polska 13³⁵ - By odnowić oblicze ziemi 15⁴⁵ - Tak mówi Amen 15⁵⁵ - Św. na każdy dzień 16⁰⁰ - Informacje 16¹⁰ - Koncert życzeń 17³⁰ - Reportaż 18⁰⁰ - Anioł Pański 18¹⁵ - Rozmowy niedok. 19³⁰ - Dla dzieci 20²⁰ - Różaniec 20⁵⁰ - Felieton 21⁰⁰ - Apel Jasnogórski 21²⁰ - Informacje 21⁴⁰ - Octava Dies 22¹⁰ - Jak my to widzimy 22⁴⁰ - Bioetyczny detektyw. □

TV Trwam: ul. Św. Józefa 23/35; 87-100 Toruń

Konkurs Roku Wiary dla młodzieży - „Katechizm Kościoła Katolickiego”.

Polska Mi. ja Katolicka oganiza je „Konkurs Roku Wiar y dla młodzieży” z znu jomości „Katechizmu Kościoła Katolickiego” - w 20. rocznicę jego ogłoszenia. Tekst można znaleźć na stronie internetow.j.

I Nagroda - Udział w Światowych Dniach Młodzieży w Brazylii, II Nagroda - Pielgrzymka do Fatimy, III Nagroda - Pielgrzymka do Rzymu.

Rozstrzygnięcie „Konkursu Roku Wiar dla Młodzieży” - 11 maja 2013 podczas 138 Pielgrzymki do Lourdes, na podstawie odpowiedzi na pytania quizu: trzeba będzie wybrać prawidłową odpowiedź z czterech podanych możliwości.

W Konkursie mogą brać udział młodzi należący do Polskiej Misji Katolickiej we Francji (do 35 roku życia). Udział jest gratysowy. Zgłoszenia prosimy kierować do: PMK, na adres: ks.krystian.gawron@gmail.com do 30 kwietnia 2013 r. □

Konkurs Roku Wiary - „Lumen Gentium”

W 50. rocznicę roz poczęcia Soboru Watykańskiego II Polska Mi. ja Katolicka we Fran. ji oganiza je „Konkurs Roku Wiar y” z znu jomości konsytlu, ji d gmatyczn.j o Kościele „Lumen Gentium” te goż Soboru. Tekst można znaleźć na stronie internetow.j.

I Nagroda - Pielgrzymka do Ziemi Świętej; II Nagroda - Pielgrzymka do Fatimy; III Nagroda - Pielgrzymka do Lourdes.

Rozstrzygnięcie „Konkursu Roku Wiary” - 10 maja 2013 podczas 138 Narodowej Pielgrzymki do Lourdes, na podstawie odpowiedzi na pytania quizu: trzeba będzie wybrać prawidłową odpowiedź z czterech podanych możliwości. W „Konkursie Roku Wiary” mogą brać udział dorośli świeccy należący do Polskiej Misji Katolickiej we Francji. Udział w konkursie jest gratysowy. Zgłoszenia prosimy kierować do: Polskiej Misji Katolickiej na adres: ks.krystian.gawron@gmail.com - do 30 kwietnia 2013 r. □

UBEZPIECZENIA PO POLSKU

Grażyna Lubicz Fernandes

SwissLife

tel. 01 39 64 38 36; 06 73 47 94 20 • fax: 01 34 17 43 51 e-mail: grazyna.fernandes.ag@swisslife.fr

BP 27 - 14, Résidence du Lac – 95880 Enghien Les Bains (północne przedmieście Paryża).

KOMPLETNA OBSŁUGA KLIENTA PO POLSKU

Numer pośrednika ubezpieczeń: 07 007 704, w rejestrze ORIAS – www.orias.fr; Instancja kontroli ACP

TVP
POLONIA

PROGRAM TV

18 - 24 lutego 2013

PONIEDZIAŁEK

18 LUTEGO

6¹⁰ Sopot na bis 2004 7⁰⁵ Las bliżej nas – magazyn 7²⁵ Przygrywka – serial 8⁰⁰ Pytanie na śniadanie 11⁰⁰ Tygodnik.pl 11³⁰ Pogoda.pl 11³⁵ Galeria – serial 12⁰⁰ Barwy szczęścia – serial 12²⁵ Polonia w Komie 12³⁵ Wiadomości 12⁵⁰ Siła wyższa – serial 13⁴⁵ Salon Polonii 14²⁵ Skarby nieodkryte – teleturniej 14⁵⁵ Reportaż 15³⁰ Złotopolscy – telenowela 16⁰⁰ Las bliżej nas – magazyn 16²⁰ Jak to działa – magazyn 16⁵⁰ Galeria – serial 17²⁰ Polonia w Komie 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁰ Okrasa łamie przepisy – magazyn 18²⁵ Naszaarmia.pl 18⁵⁰ Cafe Historia 19¹⁵ Barwy szczęścia – serial 19⁴⁵ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20²⁵ Sport 20³⁵ Pogoda.pl 20⁵⁰ Londyńczycy II – serial 21⁴⁵ Polonia w Komie 22⁰⁰ Polonia 24 22³⁰ Pogoda.pl 22⁴⁵ Tygodnik Gospodarczy 23²⁰ Tomasz Lis na żywo 0²⁰ Naszaarmia.pl 0⁴⁵ Galeria – serial 1¹⁵ Przygrywka – serial 1⁴⁵ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości

WTOREK

19 LUTEGO

6⁰⁵ Tygodnik Kulturalny 6⁵⁵ Słownik polsko@polski 7²⁵ Rodzina Leśniewskich – serial 8⁰⁰ Pytanie na śniadanie 11⁰⁰ Polonia 24 11³⁰ Pogoda.pl 11³⁵ Galeria – serial 12⁰⁰ Barwy szczęścia – serial 12²⁵ Polonia w Komie 12³⁵ Wiadomości 12⁵⁰ Tajemnica twierdzy szyfrów – serial 13⁴⁵ Zagadkowa blondynka 14⁴⁵ Tomasz Lis na żywo 15⁴⁵ Złotopolscy – telenowela 16¹⁵ Tygodnik Gospodarczy 16⁵⁰ Galeria – serial 17²⁰ Polonia w Komie 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁵ Dokument 18⁵⁵ Informacje kulturalne 19¹⁵ Barwy szczęścia – serial 19⁴⁵ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20²⁵ Sport 20³⁵ Pogoda.pl 20⁵⁵ Ojciec Mateusz – serial 21⁴⁵ Polonia w Komie 22⁰⁰ Polonia 24 22³⁰ Pogoda.pl 22⁵⁰ Po prostu 23⁵⁰ Hala odlotów 0⁴⁵ Galeria – serial 1¹⁵ Rodzina Leśniewskich – serial 1⁴⁵ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości

ŚRODA

20 LUTEGO

6⁰⁵ Kultura głupcze – magazyn 6⁴⁵ Notacje – dokument 7⁰⁵ Wilnoteka – magazyn 7²⁵ Sześć milionów sekund – serial 8⁰⁰ Pytanie na śniadanie 11⁰⁰ Polonia 24 11³⁰ Pogoda.pl 11³⁵ Wszystko przed nami – telenowela 12⁰⁰ Barwy szczęścia – serial 12²⁵ Polonia w Komie 12³⁵ Wiadomości 12⁵⁰ Londyńczycy II – serial 13⁴⁵ Informacje kulturalne

14⁰⁵ Zacisze gwiazd 14³⁵ Po prostu 15⁴⁰ Złotopolscy – telenowela 16⁰⁵ Kultura głupcze – magazyn 16⁵⁰ Wszystko przed nami – telenowela 17²⁰ Polonia w Komie 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁵ Benefis 18⁵⁵ Wilnoteka – magazyn 19¹⁵ Barwy szczęścia – serial 19⁴⁵ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20³⁰ Sport 20³⁵ Pogoda.pl 20⁵⁰ Warto kochać – serial 21⁴⁵ Polonia w Komie 22⁰⁰ Polonia 24 22³⁰ Pogoda.pl 22⁴⁵ Kabaretowy Klub Dwójki 23⁴⁵ Tajemnice Watykanu – serial 0¹⁵ Reportaż 0⁴⁵ Wszystko przed nami – telenowela 1¹⁵ Sześć milionów sekund – serial 1⁴⁵ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości

CZWARTEK

21 LUTEGO

6⁰⁵ Kocham Kino – magazyn 6³⁵ Jak to działa – magazyn 7⁰⁵ Cafe Historia 7²⁵ Tajemnica Sagali – serial 8⁰⁰ Pytanie na śniadanie 11⁰⁰ Polonia 24 11³⁰ Pogoda.pl 11³⁵ Wszystko przed nami – telenowela 12⁰⁰ Barwy szczęścia – serial 12²⁵ Polonia w Komie 12³⁵ Wiadomości 12⁵⁰ M jak miłość – serial 13⁴⁰ Kabaretowy Klub Dwójki 14⁴⁵ Tajemnice Watykanu – serial 15¹⁵ Załoga Eko II – magazyn 15⁴⁵ Złotopolscy – telenowela 16¹⁰ Kocham Kino – magazyn 16⁵⁰ Wszystko przed nami – telenowela 17²⁰ Polonia w Komie 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁵ Co nam w duszy gra 18⁵⁵ Informacje kulturalne 19¹⁵ Barwy szczęścia – serial 19⁴⁰ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20²⁵ Sport 20⁴⁰ Pogoda.pl 20⁵⁵ Oficerowie – serial 21⁴⁵ Polonia w Komie 22⁰⁰ Polonia 24 22³⁰ Pogoda.pl 22⁴⁵ Instykt – serial 23⁴⁵ Dzieci tułacze – dokument 0⁴⁵ Wszystko przed nami – telenowela 1¹⁵ Tajemnica Sagali – serial 1⁴⁰ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości

PIĄTEK

22 LUTEGO

6¹⁰ Warto kochać – serial 7⁰⁰ Był taki dom 7³⁰ Mordziaki – serial 8⁰⁰ Pytanie na śniadanie 11⁰⁰ Polonia 24 11³⁰ Pogoda.pl 11³⁵ Dwie strony medalu – serial 12⁰⁰ Barwy szczęścia – serial 12²⁵ Polonia w Komie 12³⁵ Wiadomości 12⁵⁰ M jak miłość – serial 13⁴⁵ Wszystko po krakowsku – koncert 14²⁰ Dzieci tułacze – dokument 15²⁰ Złotopolscy – telenowela 15⁵⁵ Hala odlotów 16⁵⁰ Dwie strony medalu – serial 17²⁰ Polonia w Komie 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁵ Recital 18⁵⁵ Ex Libris – magazyn 19¹⁵ Barwy

szczęścia – serial 19⁴⁵ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20³⁰ Sport 20⁴⁰ Pogoda.pl 20⁵⁰ Na dobre i na złe – serial 22⁰⁰ Polonia 24 22³⁰ Pogoda.pl 22⁴⁵ Po własnym pogrzebie – dramat 0¹⁵ 33 Wieczory Humoru i Satyry – Lidzbark Warmiński 2012 0⁴⁵ Dwie strony medalu – serial 1¹⁵ Mordziaki – serial 1⁴⁵ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości

SOBOTA

23 LUTEGO

6³⁵ Złotopolscy(5) – telenowela 8⁵⁵ Polonia 24 9²⁵ Pogoda.pl 9⁴⁰ Serial 10³⁵ Załoga Eko II – magazyn 11⁰⁵ Pogranicze w ogniu – serial 12¹⁰ Pamiętaj o mnie 12³⁰ Polonia w Komie 12⁴⁰ Ojciec Mateusz – serial 13³⁰ Makłowicz w podróży – magazyn 14⁰⁰ Na dobre i na złe – serial 15⁰⁰ Komeda – dokument 15⁵⁵ Kulturalni PL – magazyn 17⁰⁰ Słownik polsko@polski 17³⁰ Program rozrywkowy 17⁵⁵ M jak miłość – serial 18⁵⁰ Zagadkowa blondynka 19⁴⁵ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20²⁰ Sport 20³⁰ Pogoda.pl 20⁴⁵ Tajemnica twierdzy szyfrów – serial 21⁴⁰ Pamiętaj o mnie 22⁰⁰ Polonia 24 22²⁰ Pogoda.pl 22³⁰ Dom – serial 0¹⁵ Słownik polsko@polski 0⁵⁰ M jak miłość – serial 1⁴⁰ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości

NIEDZIELA

24 LUTEGO

6⁰⁰ Galeria(2) – serial 6⁵⁵ Wszystko przed nami(2) – telenowela 7⁵⁰ Dwie strony medalu – serial 8²⁰ Polonia 24 8⁴⁰ Pogoda.pl 8⁵⁵ Mam przepis na pielgrzymowanie – dokument 9²⁰ Awantura o Basię – serial 9⁵⁵ Ziarno 10³⁰ Trzecia granica – serial 11³⁰ Pamiętaj o mnie 11⁴⁵ Między ziemią a niebem 12⁰⁰ Anioł Pański 12¹⁵ Między ziemią a niebem 12⁴⁵ Pod Tatrami – magazyn 13⁰⁰ Msza św.- kościół św. Katarzyny Aleksandryjskiej w Górze 14²⁰ Program rozrywkowy 15²⁰ Okrasa łamie przepisy – magazyn 15⁵⁰ Dzika Polska – serial 16²⁰ Skarby nieodkryte – teleturniej 16⁵⁰ Salon Polonii 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁰ M jak miłość – serial 18⁴⁵ Wszystko po krakowsku – koncert 19¹⁵ Zacisze gwiazd 19⁴⁵ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20²⁰ Sport 20³⁰ Pogoda.pl 20⁴⁵ Siła wyższa – serial 21⁴⁰ Pamiętaj o mnie 22⁰⁰ Tygodnik.pl 22³⁰ Pogoda.pl 22⁴⁵ Program rozrywkowy 23⁵⁰ Salon Polonii 0²⁵ Załoga Eko II – magazyn 0⁵⁰ M jak miłość – serial 1⁴⁵ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości. □

*zimowe szaleństwa, czyli...
... zaczynają się ferie*

